

ΜΙΑ βαθιά, διασπαστική πολυθρόνα να βρισκόταν στη μεγάλη βεράντα, πλάι στα τέσσερα σκαλοπάτια του εξοχικού σπιτιού. Αντίκριζε το μεγάλο κήπο με τα διάφορα δέντρα, το μονοπάτι το λιβάδι, και, στο βάθος, μια πολύ ψηλή ρόδα, ανάμεσα σε δυο τεράστιες συκίες.

Η πολυθρόνα αυτή άνηκε στην κυρα-Λένη, μια γεροδεμένη γυναίκα εξήντα οχτώ χρονών, ψηλή, με ίσιο κορμί.

Η κυρα-Λένη και η πολυθρόνα της ήταν σύντροφοι αχώριστοι.

Σ' αυτήν πήγαινε να καθήσει η κυρα-Λένη, τα πρωινά, έπειτα από τις δουλειές του σπιτιού, και τ' απογεύματα έπειτα από το μεσημεριώτικο ύπνο της.

Δεν έπλεκε τίποτα, δεν έδιάβαζε ή κυρα-Λένη. Μόνο, με τα χέρια απλωμένα πάνω στα δυο φαρδιά μπράτσα της πολυθρόνας, άριστερα και δεξιά, εσφιγγε που και που τις φουχτές της. Και της φαινόταν πως η πολυθρόνα καταλάβαινε τις ατέλειωτες σκέψεις της.

Είτε άνοιξι, είτε φθινόπωρο, είτε χειμώνας, είτε καλοκαίρι η κυρα-Λένη καθόταν πάντα πίσω από τα τζαμωτά της σκεπαστής βεράντας.

Της άρεσε ν' ακούει τη βροχή, γιατί είχε κάτι από τη ζωή της, την παραμένει της ζωής...

Μπόρες πολλές είχε περάσει η κυρα-Λένη, μα διαρκώς τα χείλη της πρόσφεραν: «Δόξα σοι ο Θεός».

Αυτή η αίσιοδοξία, αυτή η έλπιδα, που πλημμυρίζει την ψυχή της, την κρατούσε στη ζωή, λες και περιμένε κάτι να συμβεί, κάτι που δεν θα την άφηνε να πεθάνει απογοητευμένη και αποκαρδιωμένη.

Με τη ματιά κορφωμένη στη ρόδα, αναπολούσε τα παλιά. Πότε το ένα, πότε το άλλο από τα τραγικά γεγονότα της ζωής της...

Αθελά της, τα χείλη της μουρμούριζαν, λες και κουδέντιαζε με κάποιον.

Κι' αλήθεια, κουδέντιαζε με τη ρόδα, που βρισκόταν αντίκρου της, πότε κατακόκκινη από τον αδό της, πότε φορτωμένη από τα ρόδια της, πότε καταπράσινη από το ζωηρό πράσινο φύλλωμά της, πότε γυμνή με τα γκρίζα κλαδιά της.

Η ρόδα ήταν ο ύπολογιστής του χρόνου και ο μάρτυρας των γεγονότων της ζωής της.

Ήταν είκοσιέξι χρονών κοπέλλα, όταν μια νύχτα έτρεχε ανάμεσα στις φωτιές και τις φωνές ενός ξεστραλμένου πλήθους, προς το λιμάνι, με τα μαλλιά ξεπλεκα και τα χέρια σπλωμένα ψηλά. Έτρεχε για να σωθεί, χωρίς να ξέρει που πήγαινε... Είχε χάσει τους δικούς της εκείνη τη νύχτα της καταστροφής της Σμύρνης.

Έφτασε τρέχοντας σε μια έρημη. Από μακριά, δεν έβλεπε παρά μόνο τις λαμπιρές, πανύψηλες, κόκκινες φλόγες, κάθε φορά που γύριζε τη ματιά της προς τα πίσω, γιατί νομίζει πως την κυνηγούσαν να την πιάσουν...

Όταν αναθυμώσαν τους δικούς της, που τους είχε χάσει ανάμεσα στο πλήθος, εκεί κοντά στην Αγία Φωτεινή, ένα ούρλιαχτό παράξενο έβγαλλε μέσα από τα στήθη της, ούρλιαχτό κυνηγημένου αγριμιού.

Σοφνικά, ένωσε τα πόδια της να λυγάν, τις δυνάμεις της να την εγκαταλείψουν και να σωριάσει χάμω, πάνω σε μια άμμουδια, σαν νεράδα με τα ξεπλεκα μαλλιά της.

Όταν άνοιξε τα μάτια της, ένα δροσερό αεράκι φυσούσε στο πρόσωπό της.

Το κορμί της νύχτας την έκανε ν' ανατριχιάζει που και που, το έδαφος, όπου βρισκόταν, έσπλωμένη, κουνιόταν, δεν ήταν σταθερό.

Πήγε ν' ανασηκωθεί και κατάλαβε τότε πως την είχαν σκεπαστεί ως το λαιμό. Καθισμένος αντίκρου της, τραβούσε κουπί σταθερά και γρήγορα ένας άντρας.

Η ΡΟΔΙΑ

Η κυρα-Λένη πήρε στην αγκαλιά της τη διεγγονή της...

Βρισκόταν σε μια μεγάλη βεράντα, μ' έναν άντρα, που δεν ήξερε, μ' έναν άντρα που της έστειλε ο Θεός, για να τη σώσει.

— Πού βρίσκομαι; μουρμούρισε.

— Μακριά από τα θηρία. Ήσυχασε! ήταν η απάντησή.

Και ήρθε, η Έλενη. Κοιμήθηκε ως τα ξημερώματα...

— Έτσι άρχισε η ιστορία της κυρα-Λένης, μια νύχτα τραγικής καταστροφής, με μια φυγή προς το άγνωστο, μ' έναν άγνωστο.

Δεν έμεινε όμως άγνωστος για πολύ, ο κυρ-Γιώργης.

Γνωρίστηκαν οι δυο τους, όταν έφτασαν κατά το πρωί σ' ένα ψαροδίκιο ελληνικό νησάκι.

Ο κυρ-Γιώργης ήταν ένα γερό, ψηλό, μελαχροινό παλληκάρι, ψαράς, κι' η μεγάλη βάρκα ήταν δική του.

Μίλησαν με την Έλενη, της σκόρπισε το θάρος στην καρδιά, όταν βγήκαν σ' ένα λιμανάκι, κι' έτρεξαν κάτι φίλοι του Γιώργη να τους περιποιηθούν, να τους πάρουν σε μια καλύβα και να τους τινώ-

σουν με μια ψαρόσουπα ζεστή. Η γυναίκα, ενός από τους ψαράδες της πρόσφερε ρούχα να ντυθεί και παπούτσια να φορέσει, γιατί είχε χάσει τα δικά της.

Πέντε μέρες έμειναν σ' αυτό το νησάκι, κι' όταν πιά συνήλθε εντελώς η Έλενη, ξεκίνησαν πάλι. Κάνοντας το γύρο, από νησί σε νησί, μπήκαν ένα πρωινό σε κάποιο παραλίμνιο του Παλαιού Φαλήρου.

Όταν πάτησαν πιά, σίγουροι από κάθε κίνδυνο, το στερεό έδαφος, έκαναν το σταυρό τους και πήγαν σε μια ταβερνούλα να καθίσουν, να

μην με τα δυο αγόρια που τους έδωσε ο Θεός.

Η ρόδια ήταν το καμάρι του κυρ-Γιώργη και της κυρα-Λένης, κι' η πολυθρόνα το ξεκούρασμα της κυρα-Λένης με τις αναμνήσεις της.

★

Από το 1944' έχουν περάσει είκοσι χρόνια. Από τότε, η κυρα-Λένη έχει μείνει ολμονάχη σ' αυτό το σπίτι. Άλλη μεγάλη καταστροφή έρημωσε το σπιτικό της και τη ζωή της. Τ' αγόρια της, το ένα είκοσι και τ' άλλο είκοσιδύο χρονών, έφυγαν μια νύχτα για το δουλό, χωρίς να είδωποιήσουν τους γονείς τους. Πολύ αργότερα, τους έστειλαν ένα γράμμα.

Τον άντρα της, τον κυρ-Γιώργη, της τον έφεραν εν' απογέυμα νεκρό από αδέσποτη σφαίρα.

Απαρηγόρητη, δεν είχε πιά σε ποιόν να πη τον πόνό της. Εκείνη η έρημη ρόδια, έδινε μόνο για κολυβά στα μνημόσυνα τα ρόδια της.

Τα χρόνια πέρασαν. Από τ' αγόρια της, είχε μείνει αόριστες πληροφορίες: ότι ο πρώτος είχε σκοτωθεί αυτός σε κάποια μάχη με τους Γερμανούς. Για το δεύτερο όμως, δεν ήξερε τίποτα.

Έρριξε τις ελπίδες της στο Θεό... Μα τί έλπιζει η έρημη;... Και, κάθε φορά, ξεπλωμένη στην πολυθρόνα, αναθυμώσαν τα παλιά, τον άντρα της, τα παιδιά της...

Τώρα είχε πάρει στο σπίτι της ένα προχωρημένο χωριατοκόριτσο δεκαπέντε χρονών, που τη βοηθούσε σ' όλες τις δουλειές. Εύτυχώς που ο άντρας της, ο κυρ-Γιώργης, της είχε αφήσει μια αρκετά μεγάλη περιουσία σε κτήματα και ζώσε άνετα από τα εισοδήματα.

★

Ήταν ένα χειμωνιάτικο πρωί. Το κρύο έτσουζε, μα ο ήλιος έλουζε όλο τον κήπο.

Τα φύλλα των δένδρων είχαν πέσει και μόνο της ροδιάς τα φύλλα τώρα κρατούσαν ακόμα. Τα ρόδια κατακόκκινα, προκλητικά, τα περισσότερα σκασμένα φάνταζαν πάνω στα κλαδιά της.

Σαφνικά, η κυρα-Λένη είδε να έρχεται προς το σπίτι ένας όμορφος, ψηλός, μελαχροινός νέος. Πίσω του ερχόταν μια κοπέλλα, μ' ένα κοριτσάκι στην αγκαλιά της.

Τον κύτταξε που προχωρούσε και στη μέση της έρχόταν η φυσιογνωμία του Γιώργη της.

— Είσαστε η κυρα-Λένη, του κυρ-Γιώργη η γυναίκα; τη ρώτησε.

— Ναι, παιδί μου.

— Είμαι ο έγγονός σου, ο Γιώργης, του Αλέκου σου, το παιδί. Από δω είναι η γυναίκα μου κι' αυτό το κοριτσάκι μου, η Έλενη.

Η μητέρα μου, που έδωσε αυτό το σταυρουδάκι, που φορούσε ο πατέρας μου όταν σκοτώθηκε. Η πατέρας μου όταν σκοτώθηκε, βροντάντας όμως, μου είπε να μην χάσω ποτέ τη γαργιά μου, κι' αν τη χρειαστώ καμιά μέρα ναρθώ να τη βρώ.

Σ' ήρθα λοιπόν, γιαγιά, να σε γνωρίσω και να σου φιλήσω το χέρι.

Η κυρα-Λένη με τα μάτια γεμάτα δάκρυα, φίλησε τον έγγονό της και πήρε στην αγκαλιά της τη διεγγονή της, την Έλενίτσα.

— Έπειτα σήκωσε το χέρι:

— Γιώργο, τρένα να φέρεις ένα ρόδι, έπλε. Σ' αυτό το σπίτι, η ρόδια, ως τώρα, όλο για κολυβά έδινε τα ρόδια της... Τρένα, παιδί μου, φέρε ένα ρόδι και σπάστο με δύναμη στο κατώφλι, να γεμισί εύτυχία ο ερχομός σας!

Καλώς ήρθαστε, στο σπίτι σας.

Η εύλογία του Θεού και η δική του εύχη νάσαι μαζί σας.

Η ρόδια χαμογέλασε μέσα στο λαμπρό ήλιο.

— Έπειτα από τόσα χρόνια, έβλεπε το θλιμμένο πρόσωπο της κυρα-Λένης να χαμογέλα κι' αυτό...

MIPANTA

Η ΣΕΛΙΔΑ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΣΠΟΡΤΙΒ ΜΟΔΑ

ΕΙΝΑΙ αλήθεια, ότι η σημερινή εργαζόμενη νέα προτιμάει να περιορίσει τα έξοδα για το φαί της, παρά εκείνα για την γκαρνταρόμπα της. Για τον τύπο αυτό της γυναίκας, δημιουργήθηκε στο Παρίσι ένα νέο κέντρο μόδας, στην «άριστερη όχθη» του Σηκουάνα, δηλαδή σ' εκείνη τη συνοικία, που μέχρι σήμερα «άνηκε» σχεδόν αποκλειστικά στους λίγο ή πολύ απένταρους υπαρκτιστές: στο Σαιν Ζερμαίν ντε Πρέ. Στις καινούργιες μπουτίκ, που φυτρώνουν εκεί, σαν τὰ μαμνιάρια ύστερα από τη βροχή, όλα τα μοντέλα διακρίνονται για τὰ έξης χαρακτηριστικά τους: Είναι πρακτικά, εύπροσδεκτα για κάθε τέση, καθώς και σπορτίφ και κομμά συγχρόνως, έτσι ώστε μπορεί να φορεθούν από το πρωί μέχρι το βράδυ. Η νέα μόδα, λοιπόν — όχι μόνο στο Παρίσι, μα σε όλα τα σημαντικά κέντρα, όπου δημιουργούνται τα βασικά μοντέλα της — ακολουθεί την άρχη να είναι πρακτική και σπορτίφ.

Τα μαντώ και παλτά είναι συνήθως ίσια, με ραφή στην πλάτη ή με ντεκούπ και μακριές πένσες μπροστά. Άλλιά, ακόμη κι' αν ακολουθούν την καινούργια γραμμή με την κλός πλάτη, είναι πάντα τονισμένα σπορτίφ. Τα μονόχρωμα παλτά συμπληρώνονται συχνά με σκατσέζικα άξενιστά: εσάρπα, μπερέ και (για τις πολύ νέες) κάλτσες, που συνδυάζουν το βασικό χρώμα του παλτού με άλλους εύθυμους τόνους. Τη σκατσέζικη εσάρπα αντικαθιστά πολλές φορές ένα όμοιο πουλόβερ, με γυριστό γιακά ή με σκέτο, μα πολύ ψηλό ντεκολτέ.

Τα ταγιέρ, ακόμη κι' αν πρόκειται για άμπιγιέ μοντέλα, γαρνιρόνται συχνά με πολλά γαζιά. Μερικές φορές, τα γαζιά αυτά βρίσκονται πάνω σε μια ξεχωριστή φάσα, που εφαρμόζεται γύρω στο λαιμό, στα ανοίγματα, στα μανίκια και στις πούπες της ζακέτας.

Τα ντε-πιές σταλίζονται τώρα πολύ με ασπρους γιακάδες και με μεγάλους φιόγκους στο λαιμό. Οι φιόγκοι αυτοί είναι πάντα στο χρώμα της ζώνης και κατά προτίμηση μαύροι. Η μοντέρνα ζώνη φοριέται λίγο πιο κάτω από τη φυσική μέση ή πάνω στους γοφούς, τις πιο σπασμένες φορές περασμένη από θηλειές ή κρουφή. Μπορεί να είναι «κουλισέ», δηλαδή «κρυφή», μόνο στην πλάτη ή μόνο στο μπροστινό μέρος του ρούχου και να δένεται μπρος ή πίσω με φιόγκο. Όταν, όμως, είναι περασμένη από θηλειές, κλείνει πάντα με μια άγκράφα.

Πολλά φορέματα έχουν κουμπωτό κορσάζ και πιέττες στη φούστα. Αυτή άρχιζει ως επί το πλείστον πάνω στους γοφούς, όπου συνδέεται με το κορσάζ με διπλά γαζιά ή με μια στενή σκέπη φάσα. Μερικά νέα μοντέλα έχουν, αντί για πιέττες, μόνο έξη φύλλα λίγο έβαζε, που το μπροστινό και το πίσω μεσαίο τμήμα τους είναι πιδ φαρδύ: Οι ραφές πέφτουν, δηλαδή, προς τα πλάγια και κρύβουν συχνά τις κοφτές τσέπες, που καμουφλαρονται σ' αυτές χωρίς «ρομπτά». Τα περισσότε-

Ντε - πιές του όικου Παζο από σοάπλ κορε (μαλλι και μεταξωτό). Προσέχετε τις πένσες στη φάσα της καβάκας, κογτά στο ντε-κολτέ και πάνω στους ώμους.

Αριστερά: Δύο μοντέρνα άμυγιέ φορέματα σε ίδια γραμμή, όπως λανσαρονται τώρα στο Παρίσι. Τα μαύρα φορέματα συμπληρώνονται με άσπρα άξενουάρ και τα άνοιχτόχρωμα με μαύρα γάντια και παπούτσια. Δεξιά: Φουφά σε στυλ σεμιζιέ, από ψιλό γκρι τουνίτ, με χοντρή γαζωτή φάσα στο ντεκολτέ, στα μανίκια και στο ένα πλάι.

ρα, όμως, φορέματα κόβονται πάνω στο ά-
χνάρι του φουφά ή του σεμιζιέ, με ή χωρίς
ντεκούπ στη μέση. Πολλά άπογευματινά μον-
τέλα σε στυλ φουφά, έχουν μονοκόμματα πλά-
τη και μπροστά «νωμίτη», που φτάνει μέχρι
κάτω από το στήθος.

ΚΑΜΗΛΟ ΚΑΙ ΟΥΪΠΚΟΡΝΤ

Όσες γυναίκες αγαπούν τα ρούχα άντο-
χής, που να είναι ώστόσο συγχρόνως ελαφρά
και ζεστά, θα προτιμήσουν άσφαλώς όλα έ-
κείνα τα μοντέλα, που σφίγγονται από κα-
μηλό ή από ούϊπκορντ. Το καμηλό — πραγ-
ματικό ή άπομίμηση — είναι γνωστό για τη
σούπλ άφή του. Το ούϊπκορντ είναι μία χον-
τρή μάλλινη γκαμππαρντίνα, που η λοξή της
ύφανση είναι άνάγλυφη στην καλή της πλευρά
και έξαιρετικά μαλακή από την άνταποδη. Ται-
ριάζει ιδιαίτερα για κλασικά ταγιέρ και ίσια
μαντώ.

Το καμηλό λανσάρεται, όχι μόνο στο «φυ-

σικό» του χρώμα, μα και σε μοντέρνους τόνους,
όπως είναι το μελί ή το μαρόν. Για ένα ίσιο
ταγιέρ με γιακά-ταγιέρ και όριζόντιες κοψές
τσέπες με «ραμπά», σάς χρειάζονται 2μ60 σε
φάρδος 140 π. Από καμηλό γίνονται πολύ
όμορφα όλα τα μαντώ σε έβαζε γραμμή, με
μανίκια ραγκλάν και ριχτό γιακά. Γι' αυτά
χρειάζονται 2μ80 σε 140 π.

Η μοντέρνα ζακέττα-καμτάν (στυλ ναυτι-
κού) από καμηλό, έχει ραγκλάν μανίκια και
διπλό κουμπώμα μέχρι κάτω από το μεγάλο
μιτερό γιακά, που φοριέται άνοιχτός ή κλει-
στός. Οι μεγάλες κάθετες κοψές τσέπες, με
έξωραφες βελονιές γύρω τους, βρίσκονται μέ-
σα στις κόψεις, που φτάνουν από τη ντεκούπ
του ραγκλάν μέχρι το στρίφωμα. Χρειάζονται
2μ05 σε φάρδος 140 π. Για ένα φουφά χωρίς
μανίκια, με μικρό γιακά από κλειστό ντεκολτέ
και κόψεις, που συνεχίζουν πάνω στους γο-
φούς σαν τσέπες, σάς χρειάζονται μόνο 1μ90
σε 140 π. Θα γαρνίρετε όλες τις κόψεις, κα-
θώς και το γιακά, με έξωραφα γαζιά ή με

χοντρές βελονιές.

Το ούϊπκορντ, που λανσάρεται στο Παρίσι,
κυρίως σε χρώμα «παλιό χρυσό», κόκκινο μα-
ρόν, μπλε-άμμου και πράσινο-έλατου, κερδίζει
πάντα σε έμφάνισι, όταν γαρνίρεται με πολλά
γαζιά: τρία στο στρίφωμα του μαντώ και του
μανικιού, δυο στο άνοιγμα, στις τσέπες, στις
ντεκούπ και στο γιακά. Η χαμηλή μανικοκόλ-
λησι, τονισμένη με διπλά γαζιά, είναι πολύ
της μόδας. Για ένα τέτοιο μαντώ και μία φού-
στα σε μόλις έβαζε γραμμή, σάς χρειάζονται
3μ50 σε 140 π. Το σύνολο θα γίνη πολύ ό-
μορφο αν φοδράρετε το μαντώ με το ύφασμα
της μπλούζας. Η μοντέρνα μεγάλη τετράγω-
νη τσέπη στα μαντώ, ξεκινάει από την πλάινη
ραφή.

Ένα όμορφο γαλλικό ταγιέρ για τις νέες
έχει ζακέττα-μπλουζόν, που είναι ίσια μπρο-
στά και με σούρες στην πλάτη, στην ένωση

του κορσάζ με τη ζώνη. Η ίσια φούστα έχει
βαθιές κουφότιεττες σε κάθε πλάινη ραφή της.
Χρειάζονται 2μ55 σε 140 π. Το ίδιο ύφασμα
θα σάς χρειαστή για ένα ταγιέρ με «στρα-
τιωτική» ζακέτα και ίσια φούστα, που έχει
πίσω στη μέση μία κουφότιεττα και μεγάλες
στρογγυλεμένες τσέπες μπροστά. Ο όρθιος
μικρός γιακάς, οι φάσες στους ώμους και οι
τσέπες γαρνίρονται με διπλά γαζιά.

ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Το δέρμα — άληθινό ή άπομίμηση, γυαλι-
στερό ή μάτ — κατακτά όλο και περισσότε-
ρο έδαφος στο μοντέρνο ντύσιμο. Ταιριάζει δε
ιδιαίτερα στην εποχή αυτή και χρησιμοποιεί-
ται είτε κακέτος, είτε σε συνδυασμό με ύφασμα.
Βλέπουμε έτσι πολλά νέα και κάπως έπανα-
στατικά μοντέλα στις συλλογές, που γοητεύ-
ουν με την τάληκη και κομψότητά τους. Συ-
χνά, συνδυάζονται δυο διαφορετικά δερμάτια,
π. χ. μπλε «μουτάν-βελούρ» για την πλάτη,
τα μανίκια, τα «ραμπά» από τις όριζόντιες κο-

ψές τσέπες και για τη φάσα στο λαιμό και
μπροστά στο άνοιγμα, και γυαλιστερό μαύρο
κατσίκι για τα μπροστινά κομμάτια της ζα-
κέττας.

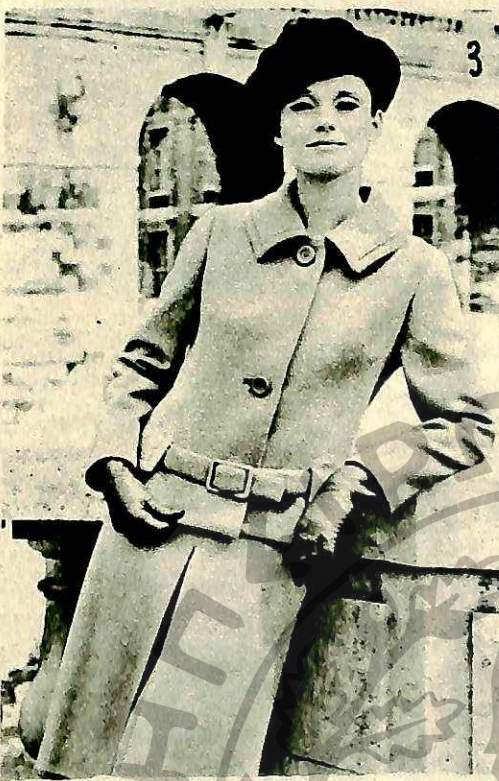
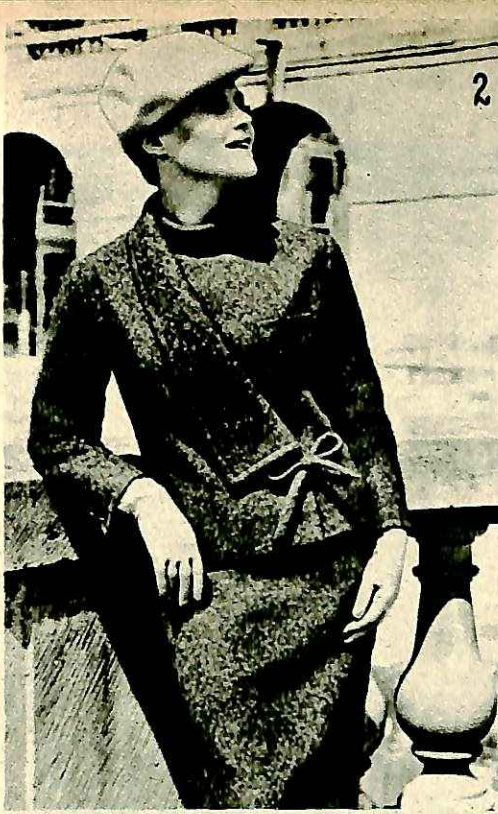
Ένα όμορφο παριζιάνικο μοντέλο από μα-
ρόν «βώ-βελούρ», με όρθιο γιακά και μεγάλες
έξωτερικές τσέπες, δεν κλείνει με κουμπιά, μα
με λουριά και δυο άγκράφες πάνω και κάτω
από τη μέση. Πολλά μοντέρνα μπλουζόν-ζακέτ-
τες, έχουν μικρό όρθιο γιακά και κλείνουν με
φερμουάρ. Τα μανίκια γίνονται από τρικό, ζέ-
σεύ, τουνίτ, σέτλαντ, σκωτσέζικο ή άλλο ύφα-
σμα.

Έξαιρετικά κομψά είναι τα φορέματα-μαν-
τώ από «άνινα», χωρίς μανίκια, με δυο σειρές
χρυσά κουμπιά και κουμπωτό νωμίτη, που
συνδυάζονται με μάλλινο πουλόβερ σε αντί-
θετο χρώμα. Οι πολύ νέες θα ένθουσιαστούν
άσφαλώς μ' ένα νέο μοντέλο «άστροναύτη»,

1. Άμυγιέ μαύρο μαντώ - ρεντιγκότα, από βελούδο, με γιακά - έσάρπα, που άποτελείται από πολλά φαρδιά βολάν. 2. Κομψό ταγιέρ του Γκρίφ, από μαλλι και μοχαίρ, γρώματος κόκκινου - φραμπονάζ. Προσέξετε τον άσύμμετρο γιακά - έσάρπα, που κλείνει στο πλάι μ' ένα φιάγκο. 3. Σπορτίφ ταγιέρ του Φερερά, από καμηλό, με φούστα - πανταλόνι. Η ζώνη της ζακέττας είναι περασμένη από το «ραμπά» κάθε τσέπης. 4. Βραδινό μαντώ του Νταντό από λαμέ «ματελασέ», σε γουσό - άσημι - μαύρο χρώμα. Οι πλάινες ραφές είναι σχιστές μέχρι τους γοφούς.

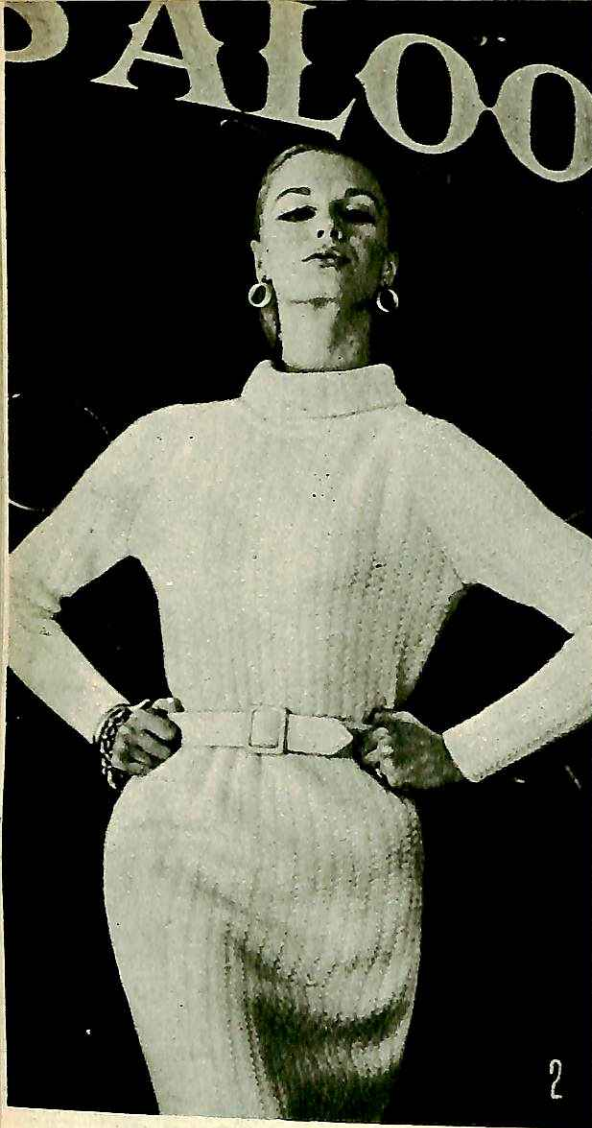
που άποτελείται από μία ζακέττα-μπλουζόν
και μία ίσια φούστα. Γίνεται από άπομίμηση
κροκοδείλιου με «έπολετ» (φαρδιές φάσες στους
ώμους) και πολλά φερμουάρ: μπροστά και
στις κάθετες τσέπες της ζακέττας, καθώς και
στις μεγάλες λοξές τσέπες της φούστας. Η
φούστα αυτή κλείνει μπροστά στη μέση μ' ένα
φερμουάρ από τη μέση μέχρι κάτω. Τα νέα
αυτά τεράστια φερμουάρ, που δε σκεπάζονται
με το ύφασμα, χρησιμοποιούνται, άλλωστε,
τώρα πολύ σ' όλα τα δερμάτινα ή πλαστικά
άδιάβροχα, άσχετως αν είναι φοδοροσιμένα με
ύφασμα ή όχι. Άλλα μοντέλα, που οι ζακέτ-
τες τους έχουν πλάτη από ύφασμα και μπρο-
στινό από δέρμα, έχουν πίσω ζώνη «ουλιό»
(κρυφή), που βγαίνει στις πλάινες ραφές. Συ-
νδυάζονται συχνά το μουτάν-βελούρ με το κα-
μηλό, το άνινα-βελούρ με το άγκορα, κ. ά.

Η ΚΑΠΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΤΗΣ

Η κλασική κάπα σπανίζει ίσως στις νέες
συλλογές, στη θέση της όμως βρίσκουμε πολ-
λά στοιχεία, που μάς δείχνουν, ότι θα τη συ-
ναντήσουμε στην έρετημη σαιζόν, σε πολλές
μεταμορφώσεις και παραλλαγές της. Από
σκωτσέζικο τουνίτ ο Χάρις δημιούργησε π.χ.
μία πρωτότυπη κάπα-γυλέκο, που έφρεσε πο-
λύ. Πρόκειται για ένα πολύ μακρύ γυλέκο χω-
ρίς μανίκια, που συμπληρώνεται μ' ένα λοξά
κομμένο στρογγυλό κομμάτι. Αυτό σκεπάζει
την πλάτη και σχηματίζει έπειτα ένα είδος
μανικιού, σκεπάζοντας όλο το μπροστινό. Από
φανταζιά σέτλαντ σε δυο χρώματα γίνεται ένα
όμορφο μαντώ-κάπα. Η έντύπασι της «κάπας»
δημιουργείται με τη χρήση του ύφασματος σε
διαφορετικές «διευθύνσεις»: Το μπροστινό εί-

1. Μοντέρνο φουρό, από μονόχρωμο μάλλινο υφασμα, σε συνδυασμό με έμπριμέ τρικό ή τζέρεντ. 2. Πλεκτό ανοιχτόχρωμο φόρεμα, με μανίκια ραγκλάν και γυνιστό γιακά. 3. Ταγιέρ του Καρντέν, με μακρεια ζακέττα σε «ρωσικό» στύλ, με πλαϊνό κουμπωμα και φαρδιά φάσα από γούνα, στο ντεκολτέ και στο ανοίγμα. 4. Το μαντώ - κάπα της μόδας, από χοντρό πιέ - ντε - πούλ, με πρωτότυπο ψηλό κουμπωμα και γαρνιτούρα από βελούδο.

ναι ίσιο και τα πολύ φαρδιά μανίκια λοξά. Έτσι, νομίζει κανείς, ότι πρόκειται για μαντώ και κάπα. Ένα μοντέλο του Μορώ από πορτοκαλί ντρα γαρνίρεται με μία χωριστά ραμμένη κουκούλα, που κουμπώνει μπροστά. Φτάνει μέχρι το μισό μπράτσο σαν εφαρμοσμένη κάπα κι άφινει να φαίνονται τα κουμπιά του μαντιού. Ένα άλλο μοντέλο από μάλλινο «ναπέ» και μοχαίρ, με «εφφέ» κάπας, έχει 3)4 μανίκια. Αυτά είναι πολύ φαρδιά και μπροστά «διπλά», δίνοντας την εντύπωση, ότι πρόκειται για κάπα, καθώς σκεπάζουν λίγο το κορμάκι. Η τολμηρή φαντασία του Καρντέν δημιούργησε ένα παράξενο μίγμα ζακέττας και κάπας: Το ρούχο τυλίγει το κορμάκι και τα χέρια και τελειώνει με φαρδύ βολάν. Είναι δε φτιαγμένο από τούιντ πιέ-ντε-πούλ.

ΤΟ ΡΕΛΙΑΣΜΑ ΜΕ ΓΟΥΝΑ

Το «ρελίαςμα» με γούνα είναι η μεγάλη νουβωτέ της σαζόν και λαοφάρεται με επιμονή από τον Καρντέν και πολλούς άλλους μεγάλους ράφτες. Τα φορέματα-μαντά, ταγιέρ και μαντά, που θα φορεθούν με τις πρώτες δροσερές ημέρες, έχουν γαρνιρίσματα από γούνινες φάσες, που τοποθετούνται γύρω στο ντεκολτέ, στα πέττα και πολλές φορές επίσης στο μπροστινό ανοίγμα. Ο Καρντέν χρησιμοποιεί στα νέα του φορέματα-μαντά μεγάλα ντεκολτέ, που τα σκεπάζει με «μοντεστί» (έσωτερικό πλαστρον) και που έχουν μεγάλα πέττα. Αυτά είναι ρελίαςμένα με μία φάσα από γούνα και φοριούνται με διαφορετικό τρόπο: ανοιχτά ή κλειστά πέττα, ή το ένα πέττο ανοιχτό και το άλλο κλειστό.

ΤΟ «ΡΩΣΙΚΟ» ΣΤΥΛ

Πολλά νέα παριζιάνικα μοντέλα έχουν μία «ρωσική» νότα, με τις φαρδιές γούνινες φάσες τους στο γιακά, στο ανοίγμα μπροστά, στο στρίψωμα και στα μανίκια, όπως π. χ. ένα περιήρημο μοντέλο της Ρίτσι. Πρόκειται για ένα

μαντά-ρεντιγκότα από μαλακό μάλλινο υφασμα σε σχεδόν ίσια κοπή, γαρνιρισμένο με έξη δερμάτινα κουμπιά (το κουμπωμα είναι διπλό) και δύο πέννες, που φτάνουν από το στήθος μέχρι τους γοφούς. Οι ζακέττες στα ταγιέρ ή οι καζάκες στα ντε-πιές, που ράβονται σε «ρωσικό» στύλ, έχουν πάντα πλαϊνό κουμπωμα ή γούνινες γαρνιτούρες μόνο στο ένα πλάι.

ΔΙΧΡΩΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Τα δίχρωμα φορέματα ράβονται τώρα με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι γίνονταν πριν. Τα φορέματα, που έχουν στη νέα σαζόν πάντα μία πολύ γυναικεία όψη, γαρνιρίζονται με πολλά βολάν, είτε στη θέση της μασέτας, είτε σ' εκείνη του γιακά. Στα αμπιγιέ φορέματα, τα βολάν αυτά γίνονται σε άλλο χρώμα, κυρίως ασπρο, όταν το φόρεμα είναι μαύρο. Τα «μικρά» μονόχρωμα φορέματα έχουν συχνά ολόκληρα τα μανίκια και ένα βολάν στο ντεκολτέ από έμπριμέ ζέρεντ. Τα βραδύα φορέματα γίνονται επίσης πολλές φορές δίχρωμα: το κορμάκι, με «μπάσκα» και 3)4 μανίκια, γίνεται από μονόχρωμο υφασμα και η μακρεια ίσια φούστα από λοξά κομμένο σκωτσέζικο μεταξωτό.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Τα περισσότερα καινούργια μαντά παρουν σιάζουν δυο ειδών τάπετες: πρόσθετες μικρές με «ραμπά» κάτω από το στήθος, που είναι μόνο στολισμα, και πραγματικές μεγάλες σχιστές, καμουφλαρισμένες μέσα στις καβέτες μπροστινές κόψεις. Οι νέες έμπριλλες συνδυάζουν το μονόχρωμο και το έμπριμέ μεταξωτό ή νάυλον με τον έξη τρόπο: Η «καρδιά» της έμπριλλας είναι έμπριμέ και το μπόρ μονόχρωμο σε ολόκληρο άλλο χρώμα και τόνο. Λαοφάρονται επίσης έμπριλλες από φάσες σε κόκκινο καρρό και πράσινο-πετρόλ χρώμα ενούλας. Πολλές νέες έμπριλλες είναι άσοορτί με την πιέ-ντε-πούλ ζακέττα. Οι μονόχρωμες δερμάτινες μεγάλες τσάντες γαρνιρίζονται συχνά με μία πολύχρωμη φάσα σε άλλους τόνους.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΝΤΑΙΗ ΚΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Κέλλυ βγαίνει κολυμπώντας στη στεριά και τρέχει στην καλύβα, όπου βρίσκονται τις δυο κοπέλλες να κοιμούνται ήσυχες. Τις ξυπνάει και τους εξηγεί την κατάσταση. Η Σουλβία κολακεύεται, γιατί ανήσυχσε και ριψκινώθηκε γι' αυτήν. Ο Χάνσον κι' οι δυο ίθαγενείς έχουν εξαφανιστή. Κι' ο Χίνς λέει στον Κέλλυ ότι, πριν το σκάσουν, οι ίθαγενείς κλέψανε τις περισσότερες κονσέρβες τους και τα δυο ντουφέκια τους. Ψάχνουν παντού για να τους ανακαλύψουν, αλλά βρίσκουν μόνο το Χάνσον, χτυπημένο με μαχαίρι στον ώμο, ανίσθητο, και συμπεραίνουν πως τον πλήγωσαν οι ίθαγενείς, γιατί τους κυνήγησε να τους πιάσει. Ο Κέλλυ κι' ο Χίνς κάνουν βόλτες με το κόττερο, μ' ένα γάντζο κρεμασμένο μέσα στη θάλασσα, και κατορθώνουν να πιάσουν μ' αυτόν τη βουλιγαμένη «Μάγισσα». Παρ' όλες τις αντιρρήσεις των άλλων, ο Κέλλυ επιμένει να βουτήξει στο σημείο εκείνο. Η Σουλβία δε θέλει να τον αφήσει, αναγκάζεται όμως να υποχωρήσει, όταν η Τζάνι την απειλεί πως θα γράψει στην εφημερίδα της ότι κρύβεται κάποιο ύποπτο σκανδαλό κάτω απ' όλη αυτή την ιστορία.

7ον

— «Ο κέυ! Κατά τη γνώμη σας, ή εφημερίδα σας θα μείνει ικανοποιημένη, αν βουτήξει ο Κέλυ και κάνει ό,τι μπορούσε για να πάρη τα χαρτιά και τα λεφτά απ' το χρηματοκιβώτιο της «Μάγισσας»... εφ' όσον βέβαια είναι πραγματικά το γιγώ, αυτό, που πιάστηκε στο γάντζο;»

— Πιστεύω ναι. — Αποφασίστηκε, λοιπόν, δήλωση ο Χάνσον. Θα ανεβούμε όλοι στο «Σάλλυ», σήμερα, τ' απόγευμα, και θα προσπαθήσουμε να σχηματίσουμε μία γυνάμη γι' αυτό το ναυάγιο.

Και ρώτησε τον Κέλλυ: — Είσαστε διατεθειμένος να βουτήξετε;

— Ναι, απάντησε εκείνος αδιάσταχα.

Ο Χάνσον έσπρωξε προς τα πίσω το κασκέτο του.

— Ωραία! Μά να είμαστε έξηγμένοι. Δε χωράνε εδώ άνοητοι ήρωισμοί. Λοιπόν, αν τον αντικείμενο, που γαντζώθηκε δεν είναι η «Μάγισσα», ή αν διαπιστώσετε πως χρειάζεστε πολλή καιρό για να τελειώσετε τη δουλειά σας...

— Τότε: — Ο Χάνσον κύτταξε τον ούρο.

— Θέλουμε πέντε μέρες για να φτάσουμε στο Πάγκο-Πάγκο. Κι' η λογική μας επιβάλλει να σκαλίσουμε, πριν αρχίση ή κακοκαιρία...

★

Το νερό ήταν χλιαρό, στην επιφάνεια. Γινόταν όμως ολόένα πιάτο κρού, όσο κατέβαινε ο Κέλλυ, οδηγούμενος απ' το καλώδιο, που ήταν στερεωμένο λίγο πιο πάνω απ' τη σημάδουσα. Κινδύνεψε ήδη αρκετά, μη έχοντας έμπειρους βοηθούς. Είχε πάρει, λοιπόν, τις προφυλάξεις του, ώστε να μπορή να ξαναεξή εύκολα.

Στο κατέβασμά του, το καλώδιο έμενε τεταμένο κανονικά. Ο Κέλλυ ρύθμισε την είσοδο του αέρος στο σκαφανδρό του, για να αντισταθμίση την πίεση πάνω στο σώμα του, που μεγάλωνε ολόένα. Έλπιζε πως ο Χάνσον κι' ο Χίνς θα θυμόνταν τις οδηγίες, που του είχε δώσει, όσο μπορούσε πιο απλοποιημένες.

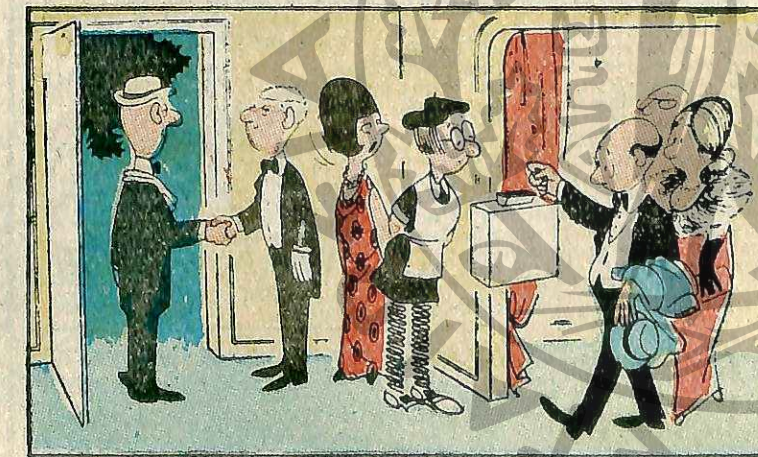
Το νερό ήταν καθαρό και ή όρατότης μεγάλη. Φαινόταν εύκολα, λοιπόν, ή κατάδυσι.

Ο βυθός σκεπαζόταν από σκληρή άμμο. Η όρατότης έμενε καλή. Αλλά ένα στρώμα από φύκια, τρία-τέσσερα μέτρα ψηλό, τον χώριζε απ' το ναυάγιο, που επιθυμούσε να φτάση. Προχώρησε άναμσα τους, κονδόντας τα με το μαχαίρι του.

Το σφύριγμα του αέρα, που έφτανε μέσα στην κάσκα του, τον καθυσάχε. Ο Χάνσον χειριζόταν κανονικά τόν αεροσυμπιεστή, κι' ο Χίνς φαινόταν να τα καταφέρνι με τα καλώδια, το ίδιο καλά, όπως ο Ράρα στη σύντομη κατάδυσι, που είχε κάνει ο Κέλλυ στο λιμάνι του Πάγκο-Πάγκο.

Ευτυχώς, τα φύκια δεν απλώνονταν σε μεγάλη έκταση. Όταν βγήκε απ' αυτά, ή όρατότης ξαναγινε καλή.

Δε χωρούσε καμιά αμφιβολία για το αντικείμενο, που είχαν γαντζώσει: Ήταν ή «Μάγισσα», γυρμένη στο ένα πλευρό, μέσα σ' ένα αμφιθεατρικό χώρο τριγυρισμένο από φύκια. Δυο χρόνια παραμυθής στο βάθος της θάλασσας δεν είχαν καλύτερη, βέβαια, την κατάσταση της.

— Μαρία, έχω δυο λόγια να σοθ πω μόλις φήγουν οι ξένοι μας!

Τό σκάφος και τα ξάστια ήταν σκεπασμένα με κοχύλια και με θαλασσινά φυτά. Οι βάρκες του είχαν χαθή. Ένα ολοκληρω κομμάτι της γέφυρας του κυβερνήτη έλειπε. Μα το κατάρωμα φαινόταν αόκτο.

Όταν θ' ανεβαινε πάνω ο Κέλλυ, δε θα δυσκολευόταν να στήσει ως την καμπίνα.

Ξαναφύλαξε το μαχαίρι του στη θήκη του κι' έκαμε σινιάλο να τον ανεβάσουν μερικά μέτρα. Πρόσσεχε να μη πάθουν τίποτα τα καλώδια ή ή στολή του, απ' τα κοχύλια, που ήταν κοφτερά σαν ξυράφια, κι' απ' τα σπασμένα ξύλα.

Η φωνή του Χάνσον έφτασε σ' ταύτα του, πολύ άδυνατη: — Μιλήστε, επιτέλους! Είναι ή δεν είναι ή «Μάγισσα»;

Γύρισε λίγο το κεφάλι του, μέσα στην κάσκα του, για να μιλήση στο μικρόφωνο: — Ναι, είναι ή «Μάγισσα».

Βρίσκει αυτή τη στιγμή πάνω στο κατάρωμα, πίσω ακριβώς απ' το τιμόνι.

— Θάυμα! Και σε ποιά κατάσταση είναι;

— Καλούτσικη. Η φωνή του Χάνσον εξασθένησε, ξεμαρκυνε άκομα, καθώς άναγγέλλει την είδησι στους άλλους: — Είναι ή «Μάγισσα». Ο Κέλλυ ανέβηκε στο κατάρωμα.

Σύμφωνα με το σχεδιάγραμμα του γιγώ, ή καμπίνα του καπετάνιου βρισκόταν ακριβώς μπροστά απ' το τιμόνι. Ο Κέλλυ προχώρησε προς την πλώρη κι' έριψε με το γάντι του τη χαλκίνη πλάκα της πρώτης πόρτας, που συνάντησε. Έσκυψε ύστερα και μπήκε να διαβάση την επιγραφή.

Ήταν ή πόρτα, που γύρευε! Προσπάθησε να την ανοίξη, αλλά δεν κατάφερε. Η πίεσι του νερού ήταν πολύ μεγάλη. Φροντίζοντας να κρατή το κεφάλι του ψηλότερα απ' τα πόδια του, έδωσε μία πένσα απ' τη ζώνη του με τα εργαλεία και βολήθηκε να ξεκολλήση τους μεντεσέδες της πόρτας.

Χρειάστηκε γι' αυτή τη δουλειά περισσότερη ώρα απ' όση λογαριάζε. Στο τέλος όμως, άνοιξε ή πόρτα.

Την άλλη στιγμή, ξανασάρωσε ο ρυθμικός ήχος του αέρα, που εισχωρούσε στην κάσκα. Έσπευσε άμέσως ν' ανοίξη τη βαλβίδα έξοδου, για να μη πασαφουσκάση το σκαφανδρό του και τόν άνεβάζη πολύ γρήγορα στην επιφάνεια.

Επειτά, ξανακούστηκε ή φωνή του Χάνσον: — Μας συγχωρείτε. Κάποιο λάθος έγινε.

Ο Κέλλυ δεν έκανε τόν κόπο να του απαντήση. Ο κρούς έδρωσε, που άναδύθηκε άκομα στο πρόσωπό του, κυλούσε μέσα στο στόμα του και τόν έπνιγε.

Η διακοπή δεν είχε διακόψει περισσότερο από μερικά δευτερόλεπτα. Μά, με το νευρικό κλονισμό, που είχε δοκιμάσει ο Κέλλυ δεν άντεχε πια να ξαναμνή στην καμπίνα. Άδιαφορούσε τελείως για τα λεφτά ή για τα πολύτιμα χαρτιά, που μπορούσε να βρискονται μέσα στο χρηματοκιβώτιο...

νοίξε ή πόρτα, άφίνοντας να περάση μία στρατιά από τεράστια καβούρια, που σκορπίστηκαν προς όλες τις διευθύνσεις.

Ο Κέλλυ άναψε την ύποβρυχια λάμπα του κι' έριψε το φώς της στο βάθος της καμπίνας. Το χρηματοκιβώτιο βρισκόταν εκεί. Φαινόταν γερά στερεωμένο στο πάτωμα και στο μεταλλικό τοίχωμα.

Ο Κέλλυ ήταν έτοιμος να ξαναβγή απ' την καμπίνα, όταν, ξαφνικά, σταμάτησε ο ρυθμικός ήχος του αέρα, που έμπαινε στην κάσκα του! Για κάποιο άγνωστο λόγο, δε λειτουργούσε πια ό αεροσυμπιεστής!

Ο Κέλλυ πάλεψε με τόν πανικό, που τον κυριεύε.

Τι γίνεται εκεί πάνω, που να πάρη ό διάβολος; φώναζε στο μικρόφωνο.

Καμιά απάντησι. Ο αέρας εξακολουθούσε να μη φτάνη στην κάσκα.

Δοκίμασε να συνενωρηή, τραβώντας δυο φορές με δύναμη τα καλώδια. Μά δεν του άπαντήσανε καθόλου.

Σκέφθηκε πως ήταν ήλιθιος, που σκεπτικε να βουτήξει με τέτοιες συνθήκες. Ούτε τα λεφτά, ούτε ή δόξα αντιστάθμιζαν τόν κίνδυνο να ποτοποιήση, σε βάθος 40 μέτρων! Άν δεν ξαναρχίζε να έρχεται ό αέρας, μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα, ή πίεσι του νερού, που μεγάλωνε ολόένα, θα τόν έλυνε!

Έδωσε το ένα γάντι του και ψαχούλεψε τη βαλβίδα είσπνοης της κάσκας του. Φαινόταν σε καλή κατάσταση.

Για να διατηρήση το λίγο αέρα, που του άπομεινε, έκλεισε τη βαλβίδα έξοδου. Και άναρωτήθηκε αν θα μπορούσε να σκαρφαλώση στο καλώδιο της σημάδουρας, που ήταν τεταμένο σχεδόν ακριβώς πάνω απ' το κεφάλι του. Μά οι πιθανότητες επιτυχίας ήταν ελάχιστες. Δε θα κατάφερνε ν' ανεβή ως την επιφάνεια, από τόσο βάθος.

Έκανε πάλι σινιάλο και φώναζε συγχωρώς: — Για το Θεό, στείλτε μου αέρα!

Την άλλη στιγμή, ξανασάρωσε ο ρυθμικός ήχος του αέρα, που εισχωρούσε στην κάσκα. Έσπευσε άμέσως ν' ανοίξη τη βαλβίδα έξοδου, για να μη πασαφουσκάση το σκαφανδρό του και τόν άνεβάζη πολύ γρήγορα στην επιφάνεια.

Επειτά, ξανακούστηκε ή φωνή του Χάνσον: — Μας συγχωρείτε. Κάποιο λάθος έγινε.

Ο Κέλλυ δεν έκανε τόν κόπο να του απαντήση. Ο κρούς έδρωσε, που άναδύθηκε άκομα στο πρόσωπό του, κυλούσε μέσα στο στόμα του και τόν έπνιγε.

Ένα χαλί για χρόνια

- Υψηλή ποιότης
- Χαμηλή τιμή
- Αφγογος εμφάνισης
- Απίθανος πλούτος σχεδίων
- Αφάνταστη ποικιλία χρωματισμών.

ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ
• ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ • ΦΙΛΕΛΛΗ-
ΝΩΝ 14 • ΜΕΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 21 • ΠΑΤΗ-
ΣΙΩΝ 133 • ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 108
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 1
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
• ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 7 • ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ 7
ΤΑΠΗΤΟΛΟΓΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Μ. ΧΥΤΗΡΟΓΛΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΛΑΤΥΝ 11 - ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 969.633
2172

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ -
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Επιστρέφουσα εις Αθήνας δέχεται
ως και πρότερον επί της οδού Α.
χαρμών 98 Αμφιλοχίας 1. - Τηλ.
810-760.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΚΑ ΔΑΦΝΗ

Διπλώμα και Βραβείον Τηλεπαθείας
Μακράς Αποστάσεως της Έταιρείας
Ψυχικών Έρευνών, διά την εξαιρετι-
κήν της επίδοσιν επί πειράματι διε-
ξαχθέντα υπό του κ. Τανάγρα μετά
των ξένων Πανεπιστημίων Παρισιών,
Βιέννης, Τυβίγγης, Λονδίνου και Νέ-
ας Υόρκης. Δέχεται 9-1 π.μ. και
3-6 μ.μ., οδός Κυψέλης 41, πρώτη
στάσις Κυψέλης. Τηλ. 812.278.

ΚΙΡΣΟΙ-ΦΛΕΒΙΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗ ΠΟΔΩΝ

Θεραπεύονται τάχιστα ριζικώς άνευ
εγχειρήσεως. Αισθητικός Φ. ΒΑΛ-
ΣΑΜΗ Σίνα 32, τηλ. 624-777,
11-2 και 5-8. Έκτος Παρα-
σκευής και Σαββάτου. Πρώτη επί-
σκεψις δωρεάν.

Διά χρονίον ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ

BONOMINT

ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΜΑΣΤΙΧΑ

Κάθε δύο ταίκες είναι
συσκευασμένες κατά τρό-
πον υγιεινόν σε διαφανή
χάρτινη σελοουλός.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ
WESTMINSTER LABORATORIES LTD.
LONDON N.W.1

δύσκολο ν' ανέλκυσετε το χρημα-
τοκιβώτιο. Τότε...

— Έξακολουθήστε!
— Η Τζάνις έσκυψε το κεφάλι της.
— Τότε η Σύλβια πήρε το χέ-
ρι του Χάνσον και το έβαλε στο
στήθος της... Δεν έχω ξαναδη-
τέια αδιαντροπιά!... Έπειτα άρ-
χισαν να φιλιούνται, μπροστά στα
μάτια μας. Κι' ο Χάνσον ήταν τό-
σο ξαναμμένος, που νόμισα για
μια στιγμή πως βάδισα... αυτό,
που φαντάζεσθε, εκεί, πάνω στο
κατάστρωμα!

— Ξαφνικά, παρατήρησα πως εί-
χε σταματήσει η τρόμπτα του άε-
ρα. Έβγαλα τότε μια φωνή. Ο
Χάνσον έσπρωξε μακριά τη Σύλ-
βια και ξανάβαλε μπροστά την
τρόμπτα...

— Κατάλαβα, διέκοψε ο Κέλ-
λυ. Μη μου πείτε τίποτ' άλλο.
Θάθελε να μην ήταν η Τζάνις
τόσο ακριβής στη διήγησή της...

— Ενώσε την ανάγκη να μείνει
μόνος. Κατέθηκε απ' τη βεράντα
και προχώρησε, μέσα στη βροχή.
— Η Τζάνις χρειάστηκε να ούρ-
λιάσει, για να την ακούσει:

— Πού πάτε;

— Να κάνω μια βόλτα! φώ-
ναξε, κι' εκείνος.

— Με τέτοιον παλιόκαιρο; Εί-
σαστε τρελλός!

— Ο Κέλλυ δεν έκανε τον κόπο
ν' απαντήσει. Άληθεύς, ίσως να-
ταν τρελλός. Άλλωστε, όλα εκεί-
νη ή ιστορία ήταν μια μεγάλη
τρέλλα...

— Τράβηξε πρώτα προς τη λιμνο-
θάλασσα. Έπειτα άλλαξε ιδέα
και πήρε την αντίθετη κατεύθυνση,
παλεύοντας με τα ξερά φύλλα, τα
πετραδάκια και τ' άλλα αντικεί-
μενα, που έριχνε πάνω του ο άε-
ρας.

— Η ιστορία, που του είχε διη-
γήσει η Τζάνις, δεν είχε κανένα
νόημα. Όπως κι' όλα τ' άλλα...
— Έκτός αν... Υπήρχε ίσως μια κά-
ποια λογική, στη σειρά αυτή των
γεγονότων. Αν η Σύλβια δεν εί-
χε ριχτεί στο Χάνσον, δε θα στα-
ματούσε ο συμπτιστής, κι' αυτός,
ο Κέλλυ, δε θα τρώγαε και δε
θακανε σήμα να τον ανεβάσουν.

— Θα ζητούσε τα κατάλληλα έρ-
γαλεία. Και τώρα το χρηματοκι-
βώτιο θα βρισκόταν στο αμπάρι
του κόττερου, αντί να σκουριάζει
ακόμα σε βάθος 40 μέτρων. Κι'
ο Κέλλυ θα είχε κερδίσει ένα
στρογγυλό ποσό.

— Αν ήταν σωστή αυτή η εξη-
γήσι, έπρεπε ναχη σοβαρότατος
λόγους η Σύλβια, για να έμποδι-
σει έτσι την ανέλκυσι του χρημα-
τοκιβωτίου. Λίγο έλειπε να θυσιά-
ση τη ζωή του Κέλλυ, για να πε-
τύχη το σκοπό της.

— Ο Κέλλυ αναπόλησε την πρώ-
τη τους συνάντησι, τη νύχτα που
πανώ στο «Καίλοδο»... Είχε σχε-
δόν πραγματοποιηθεί αυτό, που
τον απείλησε τότε η Σύλβια: ότι
θα του έκοβε το σωλήνα του
αέρα!

— Ενώ έκανε αυτές τις σκέψεις,
είχε ξαναγυρίσει μηχανικά προς
τη λιμνοθάλασσα. Ήθελε να βε-
βαιωθεί πως δεν κινδύνευε το
«Σάλλυ» απ' τη φουρτούνα.

— Εύτυχος δε που είχε αυτή την
«πνευσί. Γιατί, όταν έφτασε στην
ακρογιαλιά, είδε, ότι τα θεώρατα
κύματα περνούσαν πάνω απ' τα
βράχια. Είχε άνεδη πολύ το νερό
της λιμνοθάλασσας κι' είχε πα-
ρασέρει τη βάρικα απ' την αμ-
μουδιά.

— Ο Κέλλυ βουτήχτηκε μέχρι το
στήθος, για να την πιάσει και να
την ξανατραβήξει έξω, όσο ψηλό-
τερα μπορούσε.

— Το κόττερο χοροπηδούσε επι-
κίνδυνα. Φαινόταν μάλιστα πως
είχε απομακρυνθεί αρκετά απ' την
ακτή.

— Ο Κέλλυ ξαναγύρισε στο οπί-
τι και σταμάτησε στην είσοδο,
μουσκεμένος ως το κόκκολο.

— Τίποτα δεν είχε αλλάξει. Η

βροχή εξακολουθούσε να δέρνει τη
σκεπή. Η Τζάνις ήταν άπορο-
ρημένη απ' το σταυρόλεξό της, στο
λιγοστό και τρεμουλιαστό φως
της λάμπας του πετρελαίου.

— Ο Χίνς προσπαθούσε να πνίξη
τους καπμούς του στο πιότο.

— Η γενική υπερέντασι δεν είχε
λιγοστείμει. Άπεναντίας μάλιστα...

— Ο Χάνσον ήταν ξαπλωμένος σε
μια πολυθρόνα κι' η Σύλβια, κα-
θισμένη στο μπράτσο, έδαφε τα
χείλια της.

— Άφησε μια στιγμή το κραγιό-
νι και κύτταξε τον Κέλλυ. Τα μά-
τια της ήταν θολά, σβημένα.

— Καλώς τον Τσαζάν! είπε
ειρωνικά.

— Ο Κέλλυ έκανε πως δεν την εί-
δε κι' αποτάθηκε στο Χάνσον.
Χρειάστηκε να δυναμώσει τη φω-
νή του, για να τον ακούσει έ-
κείνος.

— «Έρχομαι απ' τη λιμνοθά-
λασσα, του είπε. Έχω την εν-
τύπωσι πως το κόττερο ξεσέυει
την άγκυρά του. Έχει αλλάξει θέσι.

— Η Σύλβια ξανάρχισε να βάφη
τα χείλια της.

— «Ε, κι' ύστερα; είπε αδιά-
φορα.

— Ο Χάνσον όμως σηκώθηκε άμέ-
σως και ξεκρέμασε το κασκέτο
του.

— Αυτό μάς έλειπε! φώναξε.
Τα τροφιμα μας είναι λιγοστά.
— Αν πάθι τίποτα το καραάι, εί-
μαστε χαμένοι. Πρέπει να πάω
να το σιγουρέψω.

— «Έρχομαι κι' εγώ μαζί σας,
δήλωσε ο Κέλλυ.

— Ο Χάνσον τον κύτταξε και κού-
νησε το κεφάλι του.

— Δεν αξίζει τον κόπο... είπε.
Κι' ύστερα πρόσθεσε:

— Πριν από λίγο, στη βεράν-
τα, ήσαστε πιο γλυκομίλητος. Μά
η κουβέντα σας με τη δημοσιο-
γράφο μας φαίνεται πως άλλαξε
τις διαθέσεις σας.

— Ακριβώς.

— Αυτά, που σας διηγήθηκε,
ανάψανε τόσο τα αίματά σας, ό-
στε κανάτε μια βόλτα στη βρο-
χή για να δροσισθήτε... Λοιπόν,
αφήστε τώρα τα σκέτσας! Τάχε-
τε μαζί μου γι' αυτό, που έγινε
σήμερα τ' απόγευμα. Γι' αυτό κι
εγώ δε σας έμπιστεύομαι. Δεν έχω
καμμία όρεξη να κυττάξω να φυ-
λαχτώ απ' όλες τις μεριές, όση
ώρα θα σιγουρεύω το κόττερο.

— Ο Κέλλυ άνασκήκωσε αδιάφο-
ρα τους ώμους του.

— Όπως θέλετε, είπε.

— Ο Χάνσον φόρεσε το κασκέτο
του και πρόσθεσε:

— Είμαι βέβαιος, ξε άλλοι,
πως ο Ράρα κι' ο Κάβι βρισκό-
νται πάντα στο νησί, κι' ως μην

— «Εκείνος σκούπισε το στόμιο με
την άναπόδο του χεριού του κι
έριξε ύστερα μια ματιά στη σκο-
τεινή κάμαρα.

— Πλαγιάσανε οι μικρές, ο-
πως βλέπω, είπε.

— Ναί, εδώ και δυό ώρες...

— Ο Χάνσον έμεινε μια στιγμή
ακίνητος κι' έπειτα άνασκήκωσε
τους ώμους του, έβγαλε τα βρεγ-
μένα ρούχα του και σκουπίστηκε
με μια στεγνή πετσέτα.

— Η-
λυ τον θαύμαζε, άθελά του.

— Τον γερό και καλοφτιαγμένο παλ-
λγκράι.

— Η πίστι μάς βγήκε, αλλά
τα καταφέραμε, είπε φορώντας
στεγνά εσώρουχα. Είχατε δικιο:

Το κόττερο έξέσerne την άγκυρά
του. Μά τώρα είναι άραγμένο τό-
σο ώρα, που δε φοβάται ούτε
κυκλώνα!

— Ναί, μά κουραστήκαμε πολύ,
γκρινίσαε ο Χίνς.

— Κι' ήπτε κι' άλλο απ' τη υπο-
τίλια. Ύστερα, έτσι όπως ήμουν,
μούσκεμα, άπλωσε χάμω μια κου-
βέρτα, σε μια στεγνή γωνία του
πατώματος, και πλάγιασε άπάνω.

— Μου έπιτρεπετε τώρα, κύ-
ριοι... είπε.

— Έκλεισε τα μάτια! του κι' ά-
ποκοιμήθηκε άμέσως.

— Αντιρυτιδικά σπασιατέ του οίκου
μας από θάνατα και κυταρικά εκ-
χυλισματα. Κατέχοιμνε μυστικά που
είναι και θα μείνουν άγνωστα στους
άνταγωνιστάς μας.

έχουλε δώσει σημεία ζωής. Με τέ-
τοια κοσμοχαλασιά, λοιπόν, θ' ά-
ναγκαστούν ίσως ν' άφίσουν την
κουφώνα τους και να κάνουν την
εμφάνισί τους. Πρέπει επομένως
να μείνι ένας από μας στην κα-
λύδα, για να φυλάη τις κοπέλλες.
— Όπως θέλετε, ξαναείπε ο
Κέλλυ.

— Ο Χάνσον έπιασε το Χίνς και
τον έστρεψε όρθιο.

— Βαστάει τα πόδια σου να-
ρής μαζί μου; τον ρώτησε.

— Εκείνος μωμμούρισε κάτι ά-
νόμεσα στα δόντια του και τον
άκολούθησε, τρεκλίζοντας.

— Ο Κέλλυ φόρεσε ρούχα στεγνά
κι' έτοιμάσε έπειτα ένα φυτζάνι
βραστό καφέ. Έλπιζε πως θα λι-
γότευε η υπερέντασι, όταν θά-
φευγε ο Χάνσον. Μά δεν επαλή-
θευε η έλπίδα του. Οι δυό κο-
πέλλες εξακολουθούσαν να μη μι-
λανε μεταξύ τους, κι' αυτός δεν
εύρισκε τί τους πη.

— Η Τζάνις χασμουριότανε κι' ά-
σχολείτο ακόμα με το σταυρόλε-
ξο. Η Σύλβια έφερε απ' την κά-
μαρά της ένα νεσεαίρ που μανι-
κιούρ και άρχισε να φτιάνη τα
νύχια της. Όταν τελείωσε, σηκώ-
θηκε κι' άρχισε να κάνη βόλτες,
με ύφος ταραγμένο. Σταμάτησε
δυό φορές μπροστά στον Κέλλυ,
δινοντάς του την εντύπωσι πως ή-
θελε να του πη κάτι. Μά μετά-
νοιανε κάθε φορά.

— Φάνηκε άνακουφισμένη, όταν η
Τζάνις σηκώθηκε και δήλωσε πως
θα πήγαινε να πλυνεί.

— Θα κάνω κι' εγώ το ίδιο,
είπε ήσυχα.

— Έπειτα απ' τα άπογευματινά
γεγονότα, η άπόφασι της αυτή ή-
ταν μάλλον άναπάντητη. Ο Κέλ-
λυ σκέφθηκε πως δε θα έμενε εύ-
χρηστημένος ο Χάνσον...

— Οι δυό κοπέλλες κοιμόνταν στην
ίδια κάμαρα. Έτσι, ο Χάνσον
πρεπε να κάνη ύπομονη, αν ήθελε
να κρατήσει κάπως τα προσχή-
ματά...

— Η Σύλβια κι' η Τζάνις, άμύ-
λητες πάντα, πέρασαν στο διπα-
νο δωμάτιο. Δεν υπήρχε πόρτα,
κι' έτσι ο Κέλλυ τις άκούγε, που
έτοιμαζόνταν για ύπνο. Τέλος, η
μία τους φύσηξε κι' έσβησε τη
λάμπα.

— Ο Κέλλυ έγκαταστάθηκε άνε-
τα σε μια πολυθρόνα και περί-
μενε.

— Έπειτα από δυό ώρες, γύρισαν
ο Χάνσον κι' ο Χίνς, μουσκεμένοι
κι' αλτοί. Φαίνονταν εξαντλημένοι.

— Ο Χίνς πήρε από χάμω τη υπο-
τίλια και ρούφηξε δυό-τρεις γου-
λιές. Ύστερα την έδωσε στο Χάν-
σον.

— Εκείνος σκούπισε το στόμιο με
την άναπόδο του χεριού του κι
έριξε ύστερα μια ματιά στη σκο-
τεινή κάμαρα.

— Πλαγιάσανε οι μικρές, ο-
πως βλέπω, είπε.

— Ναί, εδώ και δυό ώρες...

— Ο Χάνσον έμεινε μια στιγμή
ακίνητος κι' έπειτα άνασκήκωσε
τους ώμους του, έβγαλε τα βρεγ-
μένα ρούχα του και σκουπίστηκε
με μια στεγνή πετσέτα.

— Η-
λυ τον θαύμαζε, άθελά του.

— Τον γερό και καλοφτιαγμένο παλ-
λγκράι.

— Η πίστι μάς βγήκε, αλλά
τα καταφέραμε, είπε φορώντας
στεγνά εσώρουχα. Είχατε δικιο:

Το κόττερο έξέσerne την άγκυρά
του. Μά τώρα είναι άραγμένο τό-
σο ώρα, που δε φοβάται ούτε
κυκλώνα!

— Ναί, μά κουραστήκαμε πολύ,
γκρινίσαε ο Χίνς.

— Κι' ήπτε κι' άλλο απ' τη υπο-
τίλια. Ύστερα, έτσι όπως ήμουν,
μούσκεμα, άπλωσε χάμω μια κου-
βέρτα, σε μια στεγνή γωνία του
πατώματος, και πλάγιασε άπάνω.

— Μου έπιτρεπετε τώρα, κύ-
ριοι... είπε.

— Έκλεισε τα μάτια! του κι' ά-
ποκοιμήθηκε άμέσως.

— Αντιρυτιδικά σπασιατέ του οίκου
μας από θάνατα και κυταρικά εκ-
χυλισματα. Κατέχοιμνε μυστικά που
είναι και θα μείνουν άγνωστα στους
άνταγωνιστάς μας.

— «Ας μπορούσα κι' εγώ να
κοιμηθώ έτσι! παρατήρησε γελών-
τας ο Χάνσον.

— Κάθισε στην άκρη του ράν-
τζου. Έπειτα σηκώθηκε ξαφνικά,
για να πάρη τη λάμπα του πε-
τρελαίου.

— Καλύτερα να τη σβήσουμε,
έ; είπε.

— Ο Κέλλυ κατέλαβε τους σκο-
πούς του και τούφερε αντίρρησι,
έτσι για γούστο:

— Όχι, αφήστε την άναμμένη.
Δεν έρεει κανείς τί μπορεί να συμ-
βή...

— Ίσως νάναι ύπονοδίστιστα
καμιά απ' τις κοπέλλες!

— Νόμισε μια στιγμή πως θα θύ-
μανε ο Χάνσον. Μά εκείνος δια-
τήρησε την ψυχραιμία του. Άφη-
σε πάλι τη λάμπα πάνω στο τρα-
πέζι και πλάγιασε.

— Δεν άποκλείεται, πρόσφερε
ξερό.

— Τεντώθηκε και χασμουρήθηκε.

— Είναι όμως παράξενο...είπε.

— Ποιό είναι παράξενο; ρώ-
τησε ο Κέλλυ.

— Το πως γυρίσανε τα πράγ-
ματα!

— Έξω, λυσομνοούσε η μπέρτα.
— Η βροχή χτυπούσε τη σκεπή.

— Ο Κέλλυ κάθισε πιδ άνετα
στην πολυθρόνα του. Ποτέ δεν εί-
χε νιώσει το μυαλό του τόσο έα-
στερο. Είχε την εντύπωσι πως δε
θα καταρώθωνε να κοιμηθ. Ώτό-
σο, κατά τα έμμερώματα, τα μά-
τια του κλείσανε...

— Όταν τα ξανάνοιξε, η μπέρτα
είχε σταματήσει. Τό δωμάτιο ή-
ταν φωτισμένο. Η Τζάνις τον κοι-
νούσε και τούλεγε:

— Ξυπνήστε, Μάτ! Ξυπνήστε!
Συμβαίνει κάτι τρομερό...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

— Ο Κέλλυ άνασκήκωκε, τρίβον-
τας τα μάτια του. Ήταν πολύ
πρωί ακόμα. Ο Χάνσον κι' ο
Χίνς κοιμόνταν βαθιά.

— Τώρα, που είχε πέσει ο άνε-
μος και που η βροχή δεν έδερε
πια τη σκεπή, μια νεκρική σιωπή
ήταν άπληκμένη μέσα στην καλύ-
δα. Δεν άκούγονταν παρά το ρο-
χαλιτό του Χίνς κι' ο ύπάκουος
θόρυβος των κυμάτων στην ακρο-
γιαλιά.

— Τι συμβαίνει; ρώτησε τη
Τζάνις.

— Το κόττερο εξαφανίστηκε.

— Το κόττερο;...

— Τη στιγμή εκείνη, φάνηκε η
Σύλβια στο κατώφλι της κάμα-
ρας.

— Τι τρέχει; ρώτησε.

— Χάθηκε το κόττερο, της έ-
ξήγησε η Τζάνις. Ξύπνησε πριν
από μερικά λεπτά και είδα πως
είχε σταματήσει η καταιγίδα. Βγή-
κα τότε για να δω τι ζημιές εί-
χε κάνει. Κατέδρα ως τη λιμνο-
θάλασσα και... είδα πως δεν υπήρ-
χε πια κόττερο!

— Άδυνάτον! φώναξε η Σύλ-
βια, με δυστυχία.

— Ο Χάνσον ξύπνησε κι' αυτός
κι' άνασκήκωσε.

— Τι συμβαίνει πάλι; γκρί-
νιασε.

— Η Τζάνις λέει πως χάθηκε
το κόττερο, του έξήγησε ο Κέλλυ.

— Δε μπορεί!...

— Κι' όμως είναι αλήθεια! έ-
πέμεινε η Τζάνις.

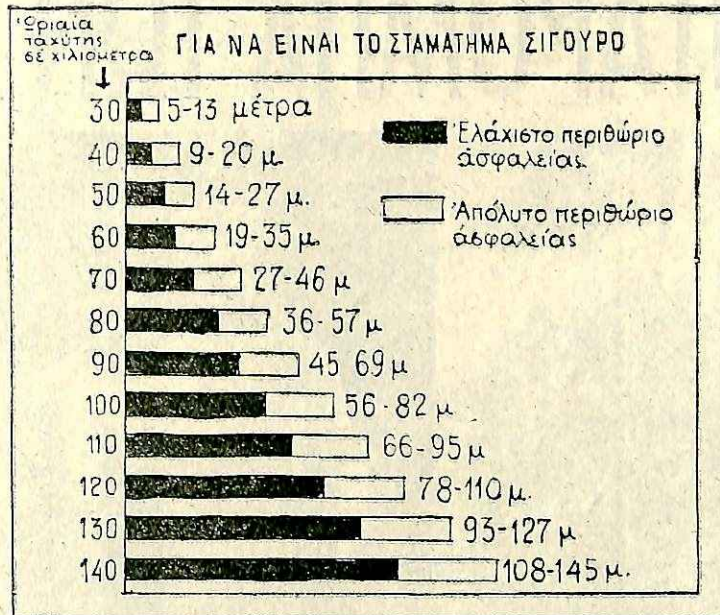
— Ο Χάνσον χτύπησε τη γροθιά
του μέσα στη φούχτα του άλλου
χεριού του.

— Μά εγώ κι' ο Ντίγκμπυ το
δέσαμε χτες το βράδυ τόσο κα-
λά, απ' την πρώτη και την πλώ-
ρη, που δε θα μπορούσε πια ούτε
κυκλώνας να το κουνησ!

— Η Τζάνις είχε κρεμασμένη απ'
τον ώμο της τη μεγάλη τσάντα
της. Έβγαλε ένα τσιγάρο και τ'
άναψε.

— Το μόνο, που ξέρω εγώ,
είναι πως το «Σάλλυ» δε βρίσκε-
ται πια στη λιμνοθάλασσα, δήλω-
σε. Δεν το είδα πουθενά!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

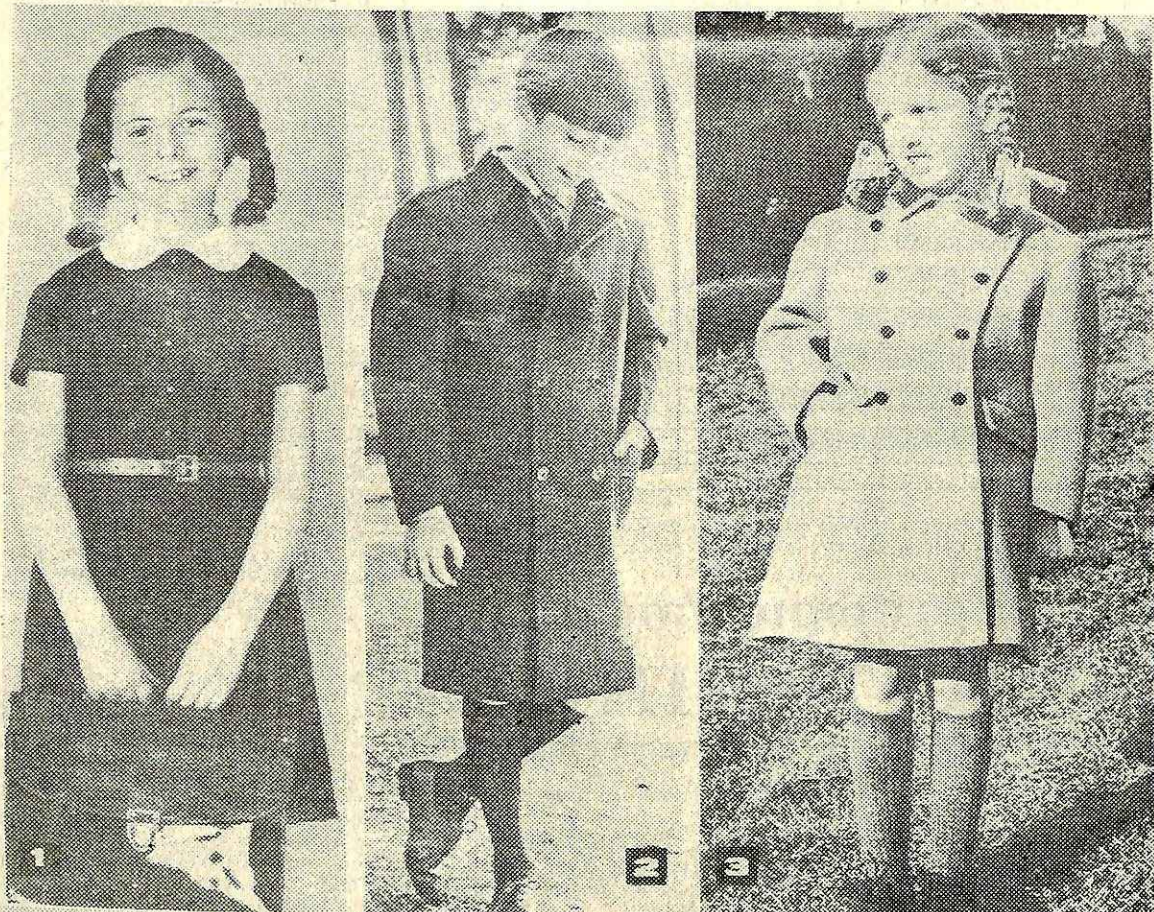
Ο πίναξ αυτός δείχνει το ελάχιστο και το απόλυτο περιθώριο ασφα-
λείας, ανάλογα με την ταχύτητα του αυτοκινήτου.

Τα περιθώρια ασφαλείας ΣΤ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

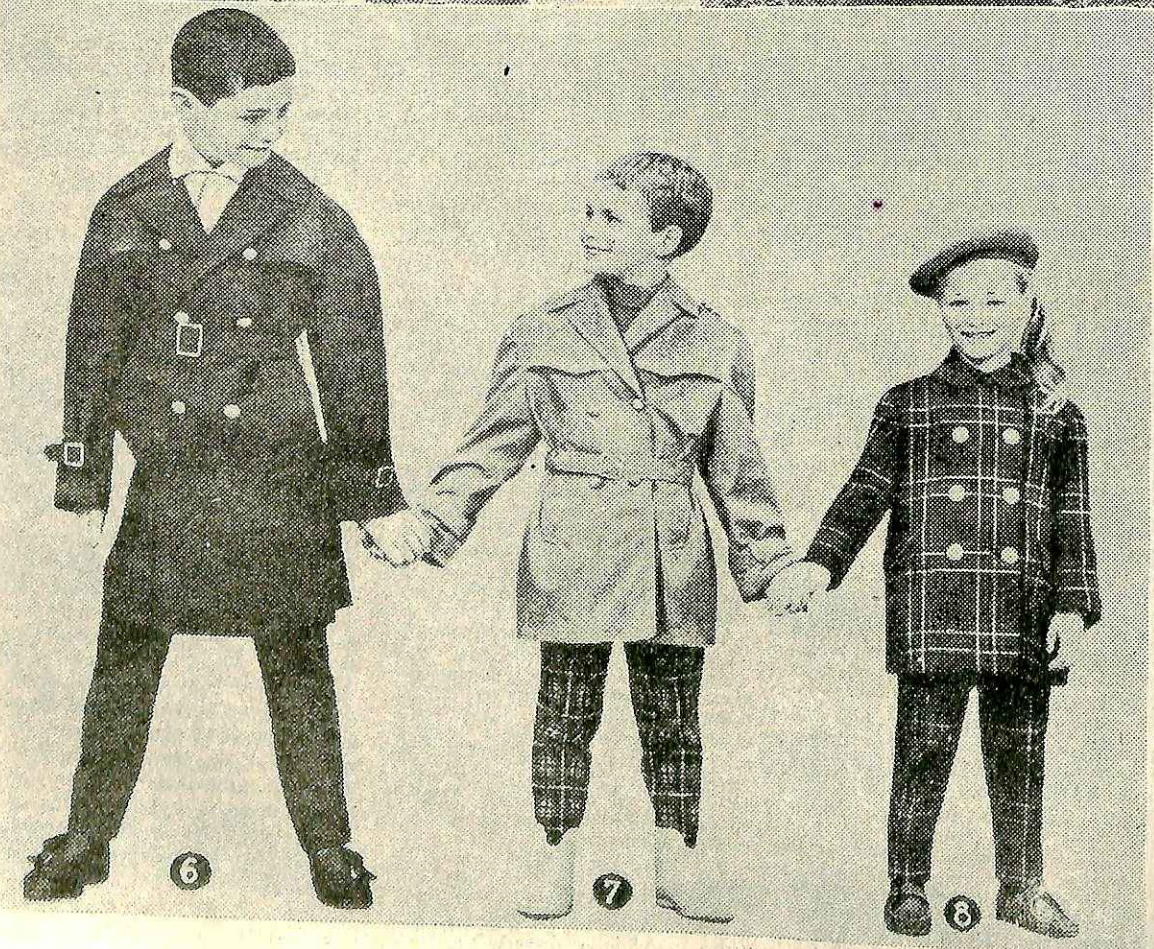
Σε ποιά απόσταση πρέπει να βρίσκονται μεταξύ τους

ΤΟ φαινόμενο αυτοκινήτων, που
τρέχουν το ένα πίσω από το
άλλο, σε σχήμα αλυσίδας, είναι
πολύ συνηθισμένο, τόσο μέσα
στην πόλι όσο και στην έξοχη. Σε
πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, προ-
κειται για μια φάλαγγα, που έχει
μέτωπο τριών ή τεσσάρων αυτο-
κινήτων και που το βάθος της εκ-
τείνεται σε εκατό και πλέον μέ-
τρα. Αυτή η φάλαγγα ά

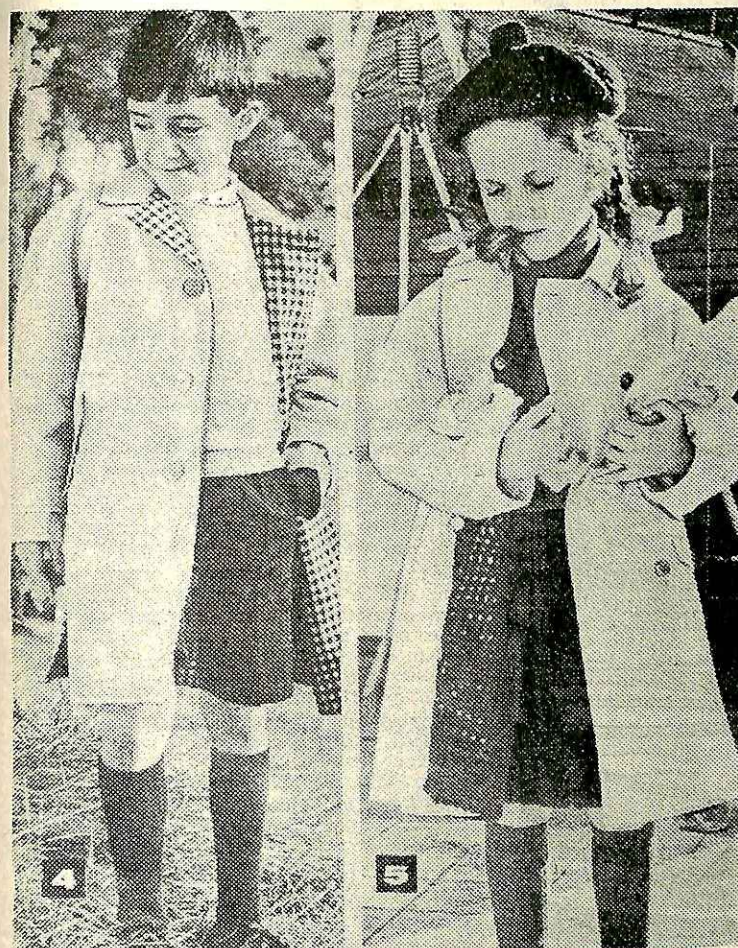
Η ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

1. Το κλασικό πιά φορεματάκι για κορίτσια, από μπλέ μάλλινο ύφασμα. Έχει μπτερό νομίτη και κοιμωμένο χορσάκι. Γαυρίζεται, δέ, μ' έναν άσπρο κολλημένο γιακά και με ζώνη από κόκκινο δέρμα.
2. Ένα πρακτικό και ζεστό παλτό για αγόρια, από αδιάβροχο πράσινο ύφασμα «λοντέν», σε εγγλέζικο στυλ «κολλερίου». Προσέξτε το φαρδύ γιακά, τις δύο σειρές από κοιμωτά που φτάνουν μέχρι τους γοφούς, καθώς και τα λίγο λοξά τοποθετημένα «ραμιά» στις μεγάλες εξωτερικές τσέπες.
3. Μία πολύ κομψή ορεντινχότα για μικρά κορίτσια, από ανοιχτό μπλέ σέτλαντ, με διπλό κοιμωτό και στρογγυλή γραμμή του μπροστινού φύλλου. Τα δχτώ κοιμωτά και ο γιακάς είναι από μπλέ σκούρο βελούδο. Στο ίδιο χρώμα είναι επίσης οι μάλλινες κάλτσες.
4. Ένα πρακτικό και ζεστό αδιάβροχο για μεγάλα αγόρια. Είναι ποδοφορισμένο με καρρό φανέλλα, σε πράσινο και μαρόν χρώμα. Μπορείτε επίσης να το ποδοφορίσετε με κίτριλο, που στερεώνεται από μέσα με κοιμωτά.
5. Με μία παραλλαγή του ίδιου αδιάβροχου για μικρά κορίτσια. Η φόδρα είναι πλεχτή με το βελούδο και γίνεται πολύ πιο όμορφη από κόκκινο ή πράσινο χοντρό μαλλί. Στερεώνεται με κοιμωτά στο αδιάβροχο και συμπληρώνεται με άσπρο μπτερό και κάλτσες.

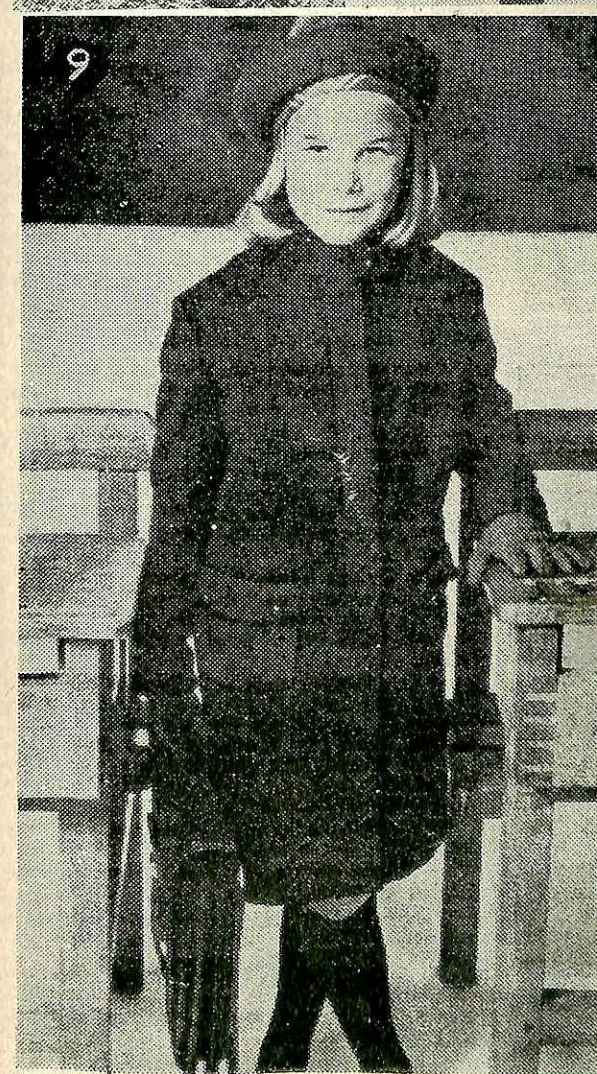
6. Ένα όμορφο σύνολο για τις βροχερές ημέρες για μεγάλα κορίτσια: μπλέ σκούρο αδιάβροχο σε «άνδρικο» στυλ, με ελεύθερο νομίτη και διπλό κοιμωτό. Τα κοιμωτά και οι άγκυρες είναι από μέταλλο. Το αδιάβροχο συμπληρώνεται με μακρύ πανταλόνι στο ίδιο χρώμα.
7. Μία παραλλαγή του ίδιου αδιάβροχου για μικρά αγόρια, σε ανοιχτό χρώμα και σε πολύ κοντή κοπή. Συμπληρώνεται, δέ, μ' ένα μακρύ πανταλόνι από ζεστή καρρό φανέλλα.
8. Τα μικρά κορίτσια θα είναι πάντα ζεστά, με το όμορφο αυτό σύνολο από σκουισέιζ φανέλλα. Η ζακέτα—παλτό γαστρώεται με μεγάλα μεταλλικά κοιμωτά. Ο στρογγυλός γιακάς και τα «ραμιά» στις τσέπες κόβονται από το λοξό ύφασμα.
9. Ένα όμορφο μαντό για μεγαλύτερα κορίτσια, σε πρωτότυπη γραμμή. Προσέξτε το κοντό κοιμωτό μπροστά και το από μιά γαστρή φάσα, την κοιμωτική φάσα — γιακά, γαστρωμένη φάσα — και τα στρογγυλεμένα θώα και τα στρογγυλεμένα «ραμιά» με δύο κοιμωτά στις μεγάλες εξωτερικές τσέπες. Το παλτό αυτό γίνεται από χοντρό μπλέ — μαρόν μάλλινο ύφασμα και συμπληρώνεται μ' ένα μπλε μπτερό σε στυλ Γάλλων ναίτη, με «πομπόν» από λου ναίτη, με «πομπόν» από κόκκινο μαλλί, που γίνονται επίσης τα πλεχτά γάντια και οι κάλτσες.

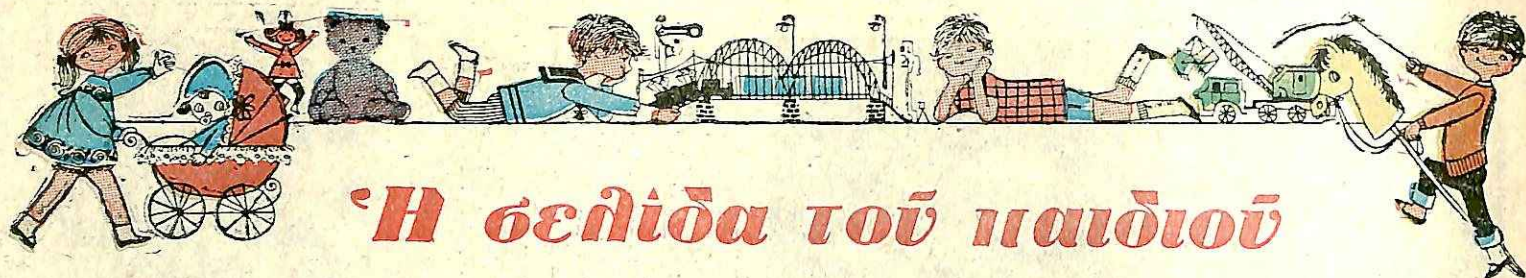
12. Ένα χαριτωμένο σύνολο σε στυλ «Σέρολζ Χόμς». Το παλτουδάκι για μικρά κορίτσια, καθώς και το χαρακτηριστικό μπτερό, γίνονται από μπλε—μαρόν καρρό ύφασμα. Το παλτό κλείνει με μία σειρά από κοιμωτά και συμπληρώνεται με μία κοντή, ελεύθερη ζάπα, στερεωμένη κάτω από το στρογγυλό γιακά.

για το σχολείο και τόν περίπατο

10. Ένα πρακτικό και σχετικά φτηνό αδιάβροχο από «σιρέ», που συμπληρώνεται με καπέλλο «κυρσοδέστη». Τα χρώματα της μόδας είναι μπλέ ή πράσινο έλας.
11. Ένα όμορφο κοστούμι με μακρύ πανταλόνι, για μεγαλύτερα αγόρια. Προσέξτε την «άνδρική» κοπή του σακακιού και τη δεμένη σε φλόγχο ροδατά.

Η δεληίδα του παιδιού

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

ΣΤΑ χρόνια τὰ παλιά, βασιλιάς στην Κόρινθο ήταν ο Περιάνδρος. Ζούσε τότε εκεί κι' ένας περίφημος κιθαρωδός, που κανένας δε μπορούσε να παραβγῇ στην τέχνη του. Τὸ ὄνομά του ἦταν Ἀρίων. Μόλις ἔπαιρνε στὰ χέρια τὴ λύρα του, αμέσως ὅλοι σώπαιναν καὶ σίμωναν κοντά του, γιὰ ν' ἀκούσουν τὴ γλυκειὰ του φωνὴ καὶ τοὺς μουσικούς τόνους τοῦ ὀργάνου του. Γι' αὐτὸ, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Κορίνθου, τὸν λάτρευαν, κι' ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς τοῦ ἐστῆλε κάθε μέρα δῶρα, με τοὺς δούλους του.

Ἔτσι, μέρα με τὴν ἡμέρα, μεγάλωνε καὶ ἡ φήμη του. Ἦρθε καιρὸς, ποὺ τὸν προσκάλεσαν καὶ στὴν Ἰταλία, γιὰ νὰ πᾶν νὰ παίξῃ με τὴ λύρα του καὶ νὰ ψάλλῃ τὰ μαγευτικὰ του τραγούδια.

Ὁ Ἀρίων μῆκε τότε σ' ἕνα σικελιώτικο καράβι κι' ἀφίοντας τοὺς Κορινθίους φίλους του καὶ τὰ παλάτια τοῦ βασιλιά, τράβηξε γιὰ τὰ παρὰ τῆς Ἰταλίας.

Μόλις ἔφτασε ἐκεῖ, οἱ Ἰταλοὶ τόσο ἐνθουσιάζονταν ἀπὸ τὴν τέχνη του, ποὺ ἔτρεχαν ἀπὸ παντοῦ γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν. Δὲ λησμονοῦσαν ὅμως νὰ τοῦ πηγαίνουν καὶ ἀφθονὰ δῶρα. Ἔτσι, ὁ Ἀρίων, σὲ πολὺ λίγο καιρὸ, εἶχε γίνῃ πέρα πλούσιος. Πέρασαν ὁ- μως μερικοὶ μῆνες κι' ὁ Ἀρίων νοσάληξε νὰ βρεθῇ ξανά κάτω ἀπὸ τὸν ξαστερό ἐλλη- νικὸ οὐρανὸ. Ξαναθυμῆθηκε τὴν Κόρινθο, τὸν Περιάνδρο καὶ τοὺς φίλους του.

Φοδὸταν ὅμως νὰ μῆτ' σὲ ξένο καράβι, με τόσα πλοῖα, γιὰ νὰ μὴ τὸν ληστέψουν. Γι' αὐτὸ, περίμενε στὸν Τάραντα ἀρκετὸ καιρὸ, ὥσπου νὰ βρῇ κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ νὰ ταξιδεύῃ.

Ὅταν πιά ἔφτασε στὸ λιμάνι κάποιο κα- ράβι ἀπὸ τὴν Κόρινθο, ὁ Ἀρίων ἀποχαίρετσε τοὺς ξένους, πῆρε μαζί του τοὺς θησαυροὺς του καὶ μῆκε στὸ πλοῖο αὐτό.

Ὁ καπετάνιος ὅμως κι' οἱ ναῦτες, βλέπον- τας τὰ κιθάρια του, ποὺ ἦσαν γεμάτα ἀπὸ χρυσάφι καὶ δῶρα, ζήλεψαν τὴν τύχη του κι' ἀποφάσισαν νὰ τὸν σκοτώσουν, γιὰ νὰ πάρουν τὰ πλοῦτί του.

Μὰ ὁ Ἀρίων, ποὺ πάντα τὸν ἔτρωγε ἡ ὑ- ποψία, καθόταν μέρα καὶ νύχτα στὴν πλώρη τοῦ καραβιοῦ κι' ἔπαιζε τὴ λύρα του, διώχνον- τας με τὸ τραγούδι τὸν ὕπνο του.

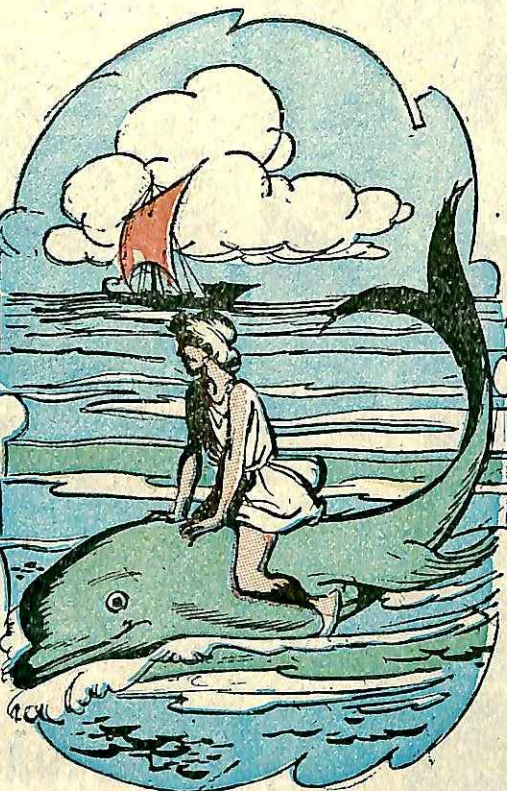
Ὁ καπετάνιος, λοιπόν, ἀφοῦ εἶδε πὺς δὲ μπορούσε νὰ τὸν σκοτώσῃ με δόλο, ἄρπαξε ξαφνικά μιά σανίδα καί, μαζί με μερικοὺς ναῦ- τες, χύμηξε πάνω στὸν Ἀρίωνα.

— Ἀ, κατάλαβα, φίλοι μου, τοὺς εἶπε τό- τε ὁ Ἀρίων, σταματώντας με μιάς τὸ τρα- γούδι. Τὰ πλοῦτί μου σὰς θάμπωσαν κι' ἐρ- χεστε νὰ μοῦ τὰ πάρετε. Λοιπόν, ἀφοῦ τὰ θέ- λετε, ἀφήστε με φτωχό, ἀλλὰ μὴ μοῦ ἀφαι- ρεῖτε καὶ τὴ ζωή...

— Καὶ ποῖος μὰς βεβαιώνει, τοῦ ἀπάντησε κάποιος ἀπ' τοὺς ναῦτες, πὺς, μόλις φτάσου- με στὴν πατρίδα, δὲ θὰ ζητήσης νὰ μὰς ἐκ- δικηθῇ;

— Σὰς ὀρκίζομαι, ἀπάντησε ὁ Ἀρίων, πὺς δὲ θὰ φανερώσω σὲ κανένα με ποῖο καράβι ἔφυγα ἀπὸ τὸν Τάραντα καὶ πόσα πλοῦτί εἶχα μαζί μου.

— Ἐμεῖς, ὅμως, φοβόμαστε πολὺ τὴν τι- μαρία τοῦ βασιλιά Περιάνδρου, ἀποκρίθηκε ὁ καπετάνιος. Κι' ἐπειδὴ οἱ ναῦτες μοῦ ἀπο- φάσισαν νὰ σὲ ξεκάνουν, σ' ἀφίουμε νὰ δια- λέξῃς μόνος σου. Θέλεις νὰ σὲ σκοτώσουμε, ἢ προτιμᾷς νὰ πᾶς στὴ θάλασσα νὰ πι- νῇς;

Ἐνα δελφίνι τὸν πῆρε στὴ ράχη του καὶ τὸν ἔβγαλε στὸ Τάιναρο...

Τοῦ κάκου τοὺς παρακάλεσε ὁ Ἀρίων νὰ τοῦ πάρουν ὅλους τοὺς θησαυροὺς του καὶ νὰ τοῦ χαρίσουν τὴ ζωή. Ἐκεῖνοι δὲν ἔδιναν ση- μασία στὰ παρακάλια του.

— Πόσες φορές σοῦ εἶπα νὰ τακτοποιῇς τὰ δουλιότι σου; — Μιὰ στιγμὴ, μαμὰ, νὰ τις μετρήσω καὶ θὰ σοῦ πῶ!

Στὸ τέλος, ὁ Ἀρίων, βλέποντας πὺς δὲν ὑπῆρχε σωτηρία, τοὺς εἶπε, ὅτι προτιμοῦσε νὰ πᾶς στὴ θάλασσα νὰ πινῇ. Ἀλλὰ προτιμῆρα τοὺς ἐξήγησε τὴν ἀδεια νὰ ψάλλῃ πάνω στὸ κα- ράβι τὸ τελευταῖο του τραγούδι.

Ἐκεῖνοι τοῦ ἔδωσαν τὴν ἀδεια. Κι' ὁ Ἀ- ρίων πῆρε τὴ λύρα του κι' ἄρχισε νὰ τρα- γουδάῃ, με γλυκειὰ φωνή.

Τὸ καράβι, στὸ μεταξύ, σπρωγμένο ἀπὸ καλὸν ἄνεμο, προχωροῦσε. Ἡ Ἰταλία φαίνό- ταν τώρα ἀπὸ μακριά. Ὁ Ἀρίων ἐξακολου- θοῦσε νὰ τραγουδᾷ καί, συνεπαρμένος ἀπὸ τὸ τραγούδι, εἶχε ξεχάσει, βαρεῖς, τὴν ὑπό- σχεσί του νὰ ριχτῇ στὰ κύματα.

Τότε οἱ ναῦτες, ἀπὸ φόβο μήπως φτάσουν κοντὰ στὰ ἐλληνικὰ νεῶς, χωρὶς νάχη ἀκόμα πινηγὴ ὁ Ἀρίων, ἔβαλαν ἕναν ἀπ' αὐτοὺς νὰ τὸν σπρώξῃ κρυφὰ καὶ νὰ τὸν ρίξῃ στὴ θά- λασσα. Ἐκεῖνος πῆγε ἀπὸ πίσω του καί, πρὶν ὁ Ἀρίων τὸν πᾶρῃ εἰδῆσι, τὸν ἄρπαξε καὶ τὸν ἔριξε στὸ πέλαγος.

Ἔτσι, ἀπ' αὐτὸ, ὁ καπετάνιος, χαρούμε- νος γιὰτὶ πέτυχε ἐκεῖνο, ποὺ ἐπιθυμοῦσε, διά- ταξε τοὺς ναῦτες νὰ τραβήξουν μακριὰ ἀπὸ τὴν παραλία, με κατεύθυνσι τὴν Κόρινθο.

Μὰ ὁ Ἀρίων, ὅταν ἔπρεπε στὴ θάλασσα, δὲν πνίγηκε. Κάποιο δελφίνι, ποὺ ἔτυχε νὰ πλεῖ πλὰι στὸ καράβι, μαγεμένο ἀπὸ τὴ γλυκειὰ του φωνή, τὸν πῆρε στὴ ράχη του καὶ τὸν ἔ- βγαλε σῶο στὸ Τάιναρο.

Ξεκινώντας ἀπὸ κεῖ, ὁ Ἀρίων, ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, κατάρθωσε νὰ φτάσῃ στὴν Κό- ρινθο. Παρουσιάστηκε τότε στὸ βασιλεῖο Περι- άνδρου καὶ τοῦ διηγήθηκε τὶς περιπέτειές του.

Ὁ βασιλεῖς, ἀκούγοντας τὴν ἱστορία του, στὴν ἀρχή, δὲ θέλησε νὰ τὸν πιστέψῃ, ἀλλὰ τὸν κράτησε μαζί του στὸ παλάτι.

Ἔτσι, ἀπὸ δυὸ μέρες, ὁ Περιάνδρος πῆρε τὸν Ἀρίωνα καὶ βγήκαν μαζί στὴν ἀκροθα- λασσιά. Ἐκεῖ, ὁ Ἀρίων ἄρχισε νὰ ψάλλῃ με- λωδικὰ, ἔχοντας τὰ μάτια του γυρισμένα πρὸς τὴ θάλασσα. Ξαφνικά, ξεχώρισε μακριὰ ἕνα πλοῖο νὰ ἀρμενίζῃ πρὸς τὴν Κόρινθο. Ἀμέσως, ἀναγνώρισε τὸ καράβι, μόλις ἔφτασε τὸ καράβι Περιάνδρου κι' αὐτὸς, μόλις ἔφτασε τὸ καράβι στὴν παραλία, πρόσταξε πενήντα στρατιώτες του νὰ πιάσουν τὸν καπετάνιο καὶ τοὺς ναῦτες καὶ νὰ τοὺς φέρουν στὸ παλάτι.

Ὅταν παρουσιάστηκαν μπροστά του, τοὺς ρώτησε ἂν, στὸ ταξίδι τους στὴν Ἰταλία, ἔ- τυχε νὰ συναντήσουν τὸ μουσικὸ Ἀρίωνα.

— Πῶς! Τὸν εἶδαμε στὸν Τάραντα, ἀπο- κρίθηκαν οἱ ναῦτες, γεμάτοι ἀπὸ πλοῦτι καὶ δόξα. Εἶναι καλὰ στὴν ὑγεία του καὶ μάλι- στα μὰς ἔδωσε παραγγελία νὰ ποῦμε πολλὰ χαιρετίσματα στὸ βασιλεῖο τῆς Κορίνθου Περι- άνδρου, ποὺ τὸν ἀγαπᾷ, ὥπως μὰς εἶπε, πά- ρα πολὺ...

Ἐνῶ ἔλεγον αὐτὰ, ὁ Περιάνδρος τράβηξε τὸ παραπέτασμα τοῦ θρόνου του. Ἀμέσως ξε- πρόβαλε ἀπὸ μέσα ὁ Ἀρίων, ποὺ εἶχε κρυ- φτῇ ἀπὸ πρὶν, γιὰ ν' ἀκούσῃ τί θὰ ἔλεγον οἱ ἔνοχοι.

— Κακοῦργοι! τοὺς φώναξε τότε ὠργισμέ- νος ὁ Περιάνδρος. Θέλησατε νὰ σκοτώσετε τὸν κιθαρωδὸ μὰς καὶ νὰ τοῦ κλέψετε τὰ δῶρα. Οἱ θεοὶ ὅμως τὸν λυπήθηκαν καὶ τοῦ ἐστεί- λαν ἕνα δελφίνι, γιὰ νὰ τὸν σῶσῃ, καὶ τώρα σὰς φέρουν στὰ χέρια μου, γιὰ νὰ τιμωρηθῇ- τε, ὥπως σὰς ἀξίζει!

Καί, γυρνώντας στοὺς στρατιώτες του, τοὺς διέταξε:

— Πιάστε τοὺς καὶ γυρίστε τοὺς στὴν πόλι, γιὰ νὰ τοὺς λιθοβολήσουν οἱ Κορινθιοί!

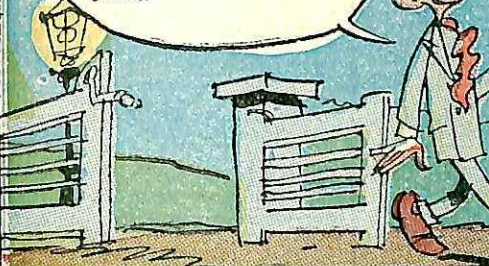
Οἱ στρατιώτες πῆραν τότε τὸν καπετάνιο καὶ τοὺς ναῦτες καὶ ἔφυγαν, γιὰ νὰ ἐκτελέ- σουν τὴν παραγγελία τοῦ κυρίου τους. Ὁ Ἀρίων, ὁ βασιλεῖς Περιάνδρος φίλησε με στο- ργὴ τὸν Ἀρίωνα καὶ τοῦδωσε πίσω ὅλους τοὺς θησαυροὺς του, ποὺ τοῦ βρῆκε μέσα στὸ κα- ράβι τὸν κακοῦργων.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Ο ΡΙΟΪΣ ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΔΕΞΙΩΣΗ

— Μιὰ καὶ πηγαίνεις σὲ δεξιῶσι. Ριοῖ, πρέπει νὰ εἶσαι ἀνοητός... Ἐλα μιά στιγ- μὴ στὸ σπίτι, νὰ σοῦ σιδερώσω τὴ γο- υάτα...

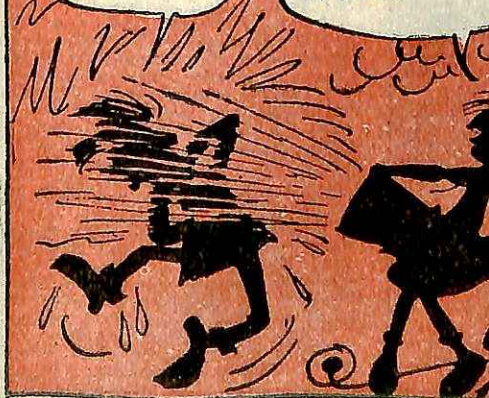
— Σ' εὐχαριστῶ ποὺ τὸ πρόσεξες, Νίνα... Πρόκει- ται γιὰ μιά σπουδαία δε- ξίωσι.

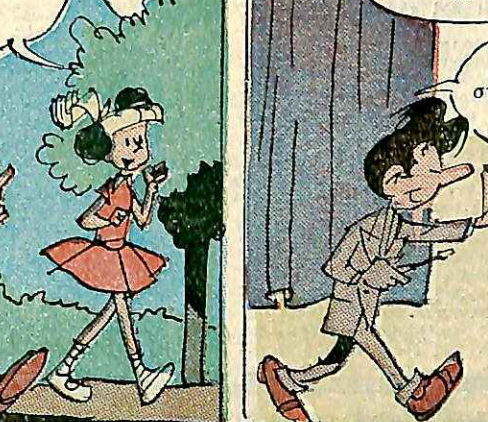
— Θάπρεπε ἴσως νὰ τὸ βγάλουμε πρῶτα ἀπ' τὴν ποίσα...

— Πρέπει νὰ σβήσοιμε τὴ φωτιά.

— Κάτι ἔπαθε τὸ σίδερο... Ἀκόμα δὲ ζεστάθηκε...

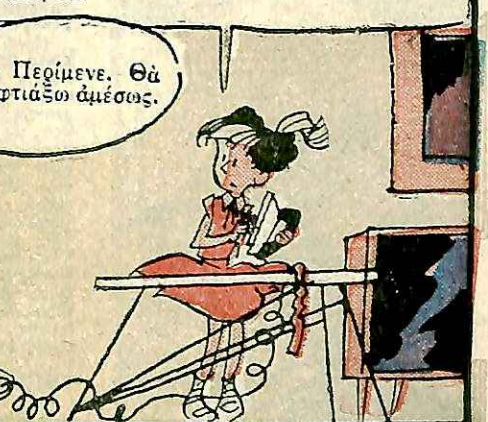
— Περίμενε. Θὰ στὸ φτιάξω ἀμέσως.

— Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ μοῦ ἔπια- ξες τὸ σίδερο, Ριοῖ...

— Κάτι ἔπαθε τὸ σίδερο... Ἀκόμα δὲ ζεστάθηκε...

— Κάτι ἔπαθε τὸ σίδερο... Ἀκόμα δὲ ζεστάθηκε...

— Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ μοῦ ἔπια- ξες τὸ σίδερο, Ριοῖ...

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ της γυναίκας

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ της «αχάριστης» ΗΛΙΚΙΑΣ

Η ΕΦΗΒΕΙΑ της κοπέλλας αποτελεί την πιο σημαντική περίοδο της ζωής της, γιατί σ' αυτή την ηλικία αποκτά την ικανότητα της αναπαραγωγής. Η εμφάνισή της πρώτης έμμηνου ρύσεως είναι η αρχή.

Η γενική εμφάνιση της κοπέλλας παρουσιάζει μια βαθμιαία αλλαγή, το πρόσωπο στεγνώνει, τα μαλλιά, που πλακισιάνουν το μέτωπο, παίρνουν το σχήμα τόδου και σ' αυτόν αυχένα φυτρώνουν με το χαρακτηριστικό σχήμα μιας τριαντας. Αναπτύσσεται το στήθος. Ο λιπώδης ιστός αυξάνεται γύρω στο λίκνο, στεγνώνει το σώμα. Η περιφέρεια των γοφών μεγαλώνει και φαρδύνει. Η αύξησή του όγκου θα γίνει, από δω και πέρα, σχεδόν αποκλειστικά στον θώρακα ενώ πριν από την εφηβεία γινόταν κυρίως στο κάτω μέρος του σώματος.

Τα όργανα της αναπαραγωγής υφίστανται κι αυτά βαθμιαίες μεταμορφώσεις. Οι ωοθήκες αρχίζουν να παράγουν όρμους, σε ποσότητες όλο και μεγαλύτερες. Όλο το ενδοκρινικό σύστημα εργάζεται δραστηριότερα και η υποφύση, μαζί με τον θυρεοειδή και τους επινεφρίδιους, συμβάλλουν στο φάσμα της ορμονικής περιόδου της γονιμότητας.

Σ' όλη αυτή τη βαθμιαία μεταμόρφωση στο φυσικό τομέα, έρχεται να προστεθεί και μια ριζική μεταβολή στον ψυχικό τομέα. Το χόραιο παιδί αρχίζει να γίνεται γυναίκα, με όλη την ευαισθησία, τη στοργή και τη χάρη, που την χαρακτηρίζουν. Την τέλεια σημασία αυτής της αναπτύξεως η κοπέλλα θα την καταλάβει την ημέρα που θα συνεργαστεί για τη δημιουργία μιας καινούργιας ζωής, δηλαδή, όταν θα γίνει μητέρα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑΤΡΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Πότε αρχίζει η εφηβεία; Οι μεταμορφώσεις, που θα κάνουν το κορίτσάκι ώριμη κοπέλλα, γυναικά έτοιμη για τη λειτουργία της μητρότητας, αρχίζουν με την προεφηβεία, δηλαδή γύρω στα οκτώ-έννέα χρόνια, και συμπληρώνονται με την εφηβεία, που για τη γυναίκα αυτή χώρας μας βρίσκεται συνήθως γύρω στα δώδεκα - δεκατρία χρόνια. Αυτή, όμως, η λεπτή περίοδος της γυναικείας ζωής κινείται σε άνω και κάτω όρια, ανάλογα με το πώς αναπτύσσεται και φέρει. Έτσι, στις τροπικές χώρες, η εφηβεία έρχεται στα οκτώ - εννέα χρόνια, ενώ στις βόρειες πραγματοποιείται ανάμεσα στα δεκατένα και τα δεκάξι.

Ποι είναι τα χαρακτηριστικά σημάδια της εφηβείας; Το πιο χαρακτηριστικό σημάδι είναι η εμφάνιση της πρώτης έμμηνου ρύσεως.

Αυτός ο μοντέρνος ιατρικός όδηγός της γυναίκας, γραφτηκε με τη βοήθεια ειδικών γυναικολόγων και ενδοκρινολόγων. Απαντάει στις διάφορες μυστικές ερωτήσεις σας, λύει τα προβλήματα σας και τις αμφιβολίες σας γύρω από τις δυσκολες περιόδους της γυναικείας ζωής, που αρχίζουν από την εφηβεία και φτάνουν μέχρι την «κρίση» ηλικία.

τη γυναίκα, είναι η εμφάνιση των πρώτων εμμήνων, που χαρακτηρίζουν τη γονιμή ηλικία της. Ενώ για τον άντρα η περίοδος της εφηβείας είναι συνήθως κάπως καθυστερημένη (14 - 16 χρόνια), στη γυναίκα είναι πιο πρόωρη και έχει την όψη μιας πραγματικής κρίσεως.

Ποιά πρέπει να είναι η διατροφή της εφήβου;

Ο οργανισμός της εκτελεί μια έντατη εσωτερική εργασία για την ανάπτυξη του, και γι' αυτό οι ανάγκες διατροφής του έχουν μεγαλώσει όχι μόνο σε ποσότητα αλλά και σε ποιότητα. Νά γιατί, σ' αυτή την περίοδο, παρατηρείται συχνά έλλειψη σημαντικών ουσιών για τις οργανικές λειτουργίες, όπως είναι το ασβέστιο, ο σίδηρος, οι βιταμίνες. Η καλύτερη διατροφή είναι μικτή, απλή και ποικιλία, που περιέχει σε σωστές ποσότητες υδατάνθρακες, λευκάματα και λίπη.

Ποιες είναι οι πιο κατάλληλες τροφές;

Η ανάπτυξη, ο έντατος πολλαπλασιασμός των κυττάρων απαιτεί πολύ «πλαστικό» υλικό, δηλαδή αξιολογες ποσότητες ζωικών πρωτεϊνών. Γι' αυτό, η κοπέλλα, που βρίσκεται στην ηλικία της εφηβείας, πρέπει να τρώει κρέας, ποσότητες μιας φορά την ημέρα. Πολύ ενδιαφέρον είναι η συχνή κατανάλωση φρέσκου ψαριού (ιδιαίτερα του βακαλάου, που περιέχει άδονη βιταμίνη Α και ιώδιο), γάλατος, αυγών, τυριού. Καλό είναι να περιτριανών κάπως τα λίπη, επειδή η εφηβεία έχει τάση να παχύνει. Τα χορτορικά και τα φρούτα, είτε ώμα, είτε βρασμένα, πρέπει να καταναλώνονται αβόρνα από την εφηβεία, γιατί είναι πλούσια σε βιταμίνες και σε μεταλλικά άλατα. Είναι, αντίθετα, απαραίτητο να αποφευχθεί, όσο το δυνατόν περισσότερο, τα σαλάκια, τα αλμυρά, τις διατηρημένες τροφές, το κινόγι, τα καρυκεύματα, τα οινόπνευμα, το ποτό, τον καφέ και το τσιγάρο.

Η ΕΦΗΒΗ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Πώς πρέπει να ντύνεται η εφήβη;

Το ιδεώδες ντύσιμό της δεν πρέπει να απομακρύνεται πολύ από εκείνο που χρησιμοποιούσε μέχρι χτές, δηλαδή όταν ήταν ακόμα κορίτσάκι. Πρέπει να έχεις υπ' όψη σου, ότι, όσο ο οργανισμός βρίσκεται σε ανάπτυξη - και ιδιαίτερα στην εφηβεία, που η ανάπτυξη είναι γρήγορη - το σώμα και τα φορέματα δεν πρέπει να σφίγγουν το σώμα. Πολλές εφές σφίγγουν πολύ τη μέση και για να δείξουν πόσο λεπτή γοφούς. Μά μ' αυτό προβάλλουν τους καλούς σωθάρους αλλοιώσεις στα σπλάχνα. Συμπεριφέρονται και παραμορφώνονται, όχι μόνο τα στομάχι και τα έντερα, μα και το σκελετό, τα νεφρά και η χολή. Σ' αν επακόλουθ, παρουσιάζονται δυσκολία στην αναπνοή, δυσπείσις, ήπιας ανωμαλίες, ενόχληση στα νεφρά κλπ. Αν, όμως, και στην ώριμη γυναίκα είναι άρετα σωθάρτα τα επακόλουθα του στενού στήθους, πολλοι μεγαλύτερες είναι οι βλάβες για την εφηβή, που τα όργανα της βρίσκονται σε ανάπτυξη.

Είναι απαραίτητος ο σθηδεσμός;

Χρησιάζεται να δοθεί μεγάλη προσοχή στη χρησιμοποίηση του «συντην», του γυναικείου αυτού εσώρουχου, που κάθε εφηβή ανιχνεύεται να φορέσει. Δυστυχώς, είναι ακόμη δια-

δομένη η γνώμη ότι, για να διατηρηθεί το στήθος σκληρό και να μη χαλαρωθεί, πρέπει να υποστηρίζεται. Στην πραγματικότητα όταν ένα σουτιέν δεν ακολουθεί όλους τους όρους της υγιεινής, φέρει το ακριβές αντίθετο αποτέλεσμα. Γιατί, η πίεση και το τεχνητό αναστήλωμα του στήθους αδυνατίζουν τους μύς του, που αποτελούν το φυσικό μέσον της υποστηρίξεώς του, και περιορίζουν την ελαστικότητα του δέρματος, που, μαζί με τους μύς, προσαρμόζεται για να συγκρατεί το μαστικό αδέν. Χρειάζεται, λοιπόν, για την εφηβή, αν της είναι πραγματικά απαραίτητος, ένας σθηδεσμός, σύμφωνος με όλους τους όρους της υγιεινής.

Τακούνι χαμηλό ή τακούνι ψηλό;

Και τα παπούτσια πρέπει να διαλέγονται με προσοχή. Η νεαρή εφηβή δεν πρέπει να φορά μοντέλα ακατάλληλα για την ηλικία της, όχι μόνο για λόγους καλού γούστου, μα πριν απ' όλα, για λόγους υγιεινής. Γιατί, τα «γυναικεία» παπούτσια, με το ψηλό τακούνι και το κομψό υπόβαλλουν σε μεγαλύτερη προσπάθεια τους μύς και αλβόλιον της κλίσης της λεκάνης. Γι' αυτό, η εφηβή πρέπει να φορά πάντα παπούτσια χαμηλά και άνετα.

Ποιες φυσικές ασκήσεις είναι οι κατάλληλες;

Ενώ, μέχρι πριν από μερικά χρόνια, δεν επέτρεπαν στις εφές γυναικείες ασκήσεις, σήμερα επικρατεί άλλη περσοποίηση. Μά οι πολύ συχνές και ιδανικές οι βιαίες ασκήσεις, κουράζουν το νεαρό οργανισμό, που έχει, αντίθετα, ανάγκη από ενέργεια, από δύναμη, από θρεπτικό υλικό, για την ανάπτυξη του. Πολύ χρήσιμες είναι, αντίθετα, οι ήπιες ασκήσεις: οι περπατοί, η ελαφρά γυμναστική, το κολύμπι, τα χειμερινά σπορ. Προτιμότερο όμως να αποφευχθούν τα άγρια σπορ, που είναι επιβλαβή, ιδιαίτερα για τις λειτουργίες της μητρότητας.

ΠΟΛΥ ΓΡΗΓΟΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Είναι συχνή η πρόωρη εφηβεία;

Μπορεί να εξαρτηθεί από παράγοντες κληρονομικούς ή και ισχυροκρατικούς, κι είναι ένα φαινόμενο μάλλον σπάνιο στη χώρα μας. Σ' αυτή την περίπτωση, το κορίτσάκι παίρνει την όψη μιας γυναίκας σε μικρογραφία και η εμμηνόρρυσος εμφανίζεται στα εννέα ή ακόμα και στα οκτώ χρόνια (πολύ σπάνια). Η υπέρωρη, όμως, πραγματική σεξουαλική ωριμότητα σ' αυτή τα κορίτσια, έχει αποδειχθεί από περιπτώσεις εγκυμοσύνης ανάμεσα στο έβδομο και στο δεκάτο τρίτο έτος της ηλικίας. Μά, μ' αυτή την πρόωρη σωματική ανάπτυξη δεν συνυπάρχει και η ψυχική, που μένει συνήθως κανονική, δηλαδή σύμφωνη με την ηλικία.

Ποιες είναι οι αιτίες της πρόωρης εφηβείας;

Γενικά, είναι μια έκδηλη παθολογία. Το σώμα δεν αποκτά οφισμική, υπάρχει, όμως, με μια ισχυρή γήρας. Πολύ συχνά, η αιτία αυτής της ανωμαλίας βρίσκεται σε ανατομικές αλλοιώσεις ή σε διαταραχές των ενδοκρινών αδένων (έκλειψαν δηλαδή, που παράγουν τις ορμόνες) και ιδιαίτερα των ωοθηκών. Πολλές φορές, αυτές οι διαταραχές θεραπεύονται, με αποτέλεσμα την οπισθοδρομική της πρόωρης εφηβείας. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ των παιχνιδιών

Προς δύο κατευθύνσεις

ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ:

1) ΒΑΣΙΣ. 2) ΒΟΛΙΣ. 3) ΑΗ-ΕΙΣ. 4) ΚΟΡΙΣ. 5) ΧΩΡΙΣ. 6) ΤΥΝΙΣ. 7) ΦΥΣΙΣ. 8) ΜΑΤΙΣ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

1) ΒΑΤΙΣ. 2) ΒΟΡΙΣ. 3) ΑΗ-ΨΙΣ. 4) ΚΟΨΙΣ. 5) ΧΩΣΙΣ. 6) ΤΥΝΙΣ. 7) ΦΥΣΙΣ. 8) ΜΑΛΙΣ.

Αλυσίδα λέξεων

Η σωστή σειρά των λέξεων στην αλυσίδα είναι η ακόλουθη:

ΑΤΙ - ΚΑΤΙ - ΚΑΤΙΑ - ΚΑΤΙΝΑ - ΑΝΤΙΚΑ - ΠΑΛΙΑ - ΠΑΛΑΤΙΑ - ΑΝΑΚΤΟΡΑ - ΑΝΑΣ - ΕΑΝΑ - ΠΑΛΙ - ΠΑΛΗ - ΚΑΤΣ - ΜΑΤΣ - ΜΑΤΙΣ - ΖΩΓΡΑΦΟΣ - ΠΑΛΕΤΤΑ - ΒΑΛΕΤΤΑ - ΜΑΛΤΑ - ΠΑΛΤΑ - ΠΑΣΤΑ - ΠΙΣΤΑ - ΧΟΡΟΣ - ΝΤΑΜΑ - ΑΝΤΑΜΑ - ΜΑΖΙ - ΝΑΖΙ - ΝΑΖΙΑ - ΚΑΖΑΝΙ - ΚΑΖΑΝ - ΗΛΙΑΣ - ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ - ΑΜΕΡΙΚΑ.

Λεξιγύριος

Φιλόρα (ΦΙ - ΛΥΡΑ).

Τα δύο έμοια ζευγάρια

Είναι το δεύτερο της επάνω σειράς και το τελευταίο της κάτω.

★

Η λύσις του υπ' αριθ.

1029 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΜΑΝΙΛΑ - ΠΑΛΙΜΠΑΙΣ. 2) ΑΡΑΛΗ - ΝΟΡΜΑ - ΜΟΝΑΙ. 3) ΡΙΝΗ - ΠΑΘΟΙ - ΛΕΓΩ. 4) ΤΣΑ - ΚΑΣΟΣ - ΠΟΣΙΜΟΝ. 5) ΙΤ - ΔΟΣΙΣ - ΜΕΡΙΚΟΣ. 6) ΝΟΤΑΡΣ - ΠΑΛΑΜΑΣ. 7) ΦΟΝΟΣ - ΚΟΖΑΚΟΙ - ΑΝ. 8) ΝΑΟΣ - ΠΑΤΑΚΕΣ - ΑΛΤ. 9) ΟΝΟΣ - ΚΑΝΑΡΗΣ - ΟΜΕΡ. 10) ΜΗΝ - ΚΑΝΑΠΕΣ - ΔΑΟΞΑ. 11) ΟΣ - ΘΕΜΙΤΟΝ - ΑΤΙΝΑ. 12) ΚΑΡΑΚΑΣ - ΑΝΑΚΙΝΩ. 13) ΜΑΛΑΚΟΣ - ΑΝΑΦΗ - ΔΔ. 14) ΤΑΜΕΣΙΣ - ΚΡΑΜΑ - ΕΡΠ. 15) ΟΝΑΡ - ΛΙΑΝΑ - ΑΛΕΚ. 16) ΣΟΡΟΣ - ΓΩΝΙΑ - ΠΑΘΙΑ. 17) ΑΝΑΙΣΘΗΤΑ - ΣΑΡΙΣΑΙ.

ΚΑΘΕΩΣ

1) ΜΑΡΤΙΝ - ΝΟΜΟΣ - ΤΟΣΑ. 2) ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ - ΜΑΝΟΝ. 3) ΝΑΝΑ - ΤΟΣΟΝ - ΚΑΜΑΡΑ. 4) ΙΛΗ - ΔΑΝΟΣ - ΘΑΛΕΡΟΙ. 5) ΑΗ - ΚΟΡΟΣ - ΚΕΡΑΣ - ΣΣ. 6) ΠΑΣΑΣ - ΚΑΜΑΚΙΑ. 7) ΑΝΩΣΙΣ - ΠΑΝΙΚΟΣ - ΠΗ. 8) ΟΛΟΣ - ΚΑΝΑΤΑΣ - ΛΩΤ. 9) ΠΡΟΣ - ΠΟΤΑΠΟΣ - ΚΙΝΑ. 10) ΑΜΙ - ΜΑΖΑΡΕΝ - ΑΡΑΙ. 11) ΛΑ - ΠΕΛΑΤΗΣ - ΑΝΑΝΑΣ. 12) ΚΟΡΑΚΕΣ - ΑΝΑΜΑ. 13) ΜΗ - ΣΙΜΟΣ - ΑΤΑΦΑ - ΠΡ. 14) ΠΟΛΙΚΑΙ - ΟΔΙΚΗ - ΑΛΙ. 15) ΑΝΕΜΟΣ - ΑΜΟΝΙ - ΕΛΟΣ. 16) ΙΑΓΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. 17) ΣΙΩΝ - ΑΝΤΡΑ - ΩΔΙΚΑΙ.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ

ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ

και η θεραπεία της

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΔΥΟ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΕΙΣ ΕΠΙΟΧΕΙΡΕΙΑ ΔΡΧ. 30 ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΟΔΟΣ ΣΕΚΕΡΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ

Η ελληνογραφία μας

Ο γυναικολόγος-ιατρός κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ απάντησε ταχυδρομικώς στις: Άνθη Βασίλδου, Θεσσαλονίκη, Μαρία Ασθενάκη, Χανιά, Σοφία Πετροπούλου, Κέρκυρα και Λαγία Πετροπούλου, Πάτρας.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Μαρούλα Γεωργίου Πάφου. Τυμβος Λευκωσίας. Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Έλλη Άνδρικού. Τ. Κ. 1914, Λευκωσία, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή κατ'οποσδήποτε αναντίβη σταθερής φιλίας.

Η Μαρούλα Σαλούμ. Σεργελλών 2Κ, Λεμεσός, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μιας καλής φιλίας.

Η Νάντια Νικολάου. Πάφου Πολυκατοικίας 22, Λεμεσός, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 20-23 ετών, για δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Έλμα Κωστόπουλου. Χορσαστηριώτισσος 2α, Λάσνα, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο και κατά προτίμηση απ' όλη την Ελλάδα, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Γεώργιος Μιχαηλίδης. Άντων Ανδρού 250, Λεμεσός, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες από την Θεσσαλονίκη, φίλες των Καλών Τεχνών, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άχιλλέας Εύαγγελοπούλου. 20 ετών, οδός Αγίας Ζώνης 38, Λεμεσός, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο και την Ελλάδα, με σκοπό, ό,τι ήθελε προτιμήσει.

Ο Χρήστος Δημητρίου. Μυτιλήνης 14, Λευκωσία, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες και νέους απ' όλη την Ελλάδα και την Κύπρο, με σκοπό την δημιουργία μιας καλής φιλίας.

Ο Κωστής Άνδρικού. Βατολί, Αμμοχώστης, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες από την Ελλάδα, κατά προτίμηση από την Αθήνα και την Περού, με σκοπό την δημιουργία μιας σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρικός Παντελίδης. Λάσνα 14, Λευκωσία, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες από την Κύπρο, για το εξωτερικό, με σκοπό την σύναψη μιας σταθερής φιλίας.

Ο Κωνσταντίνος Άνδρικού. Λάσνα 14, Λευκωσία, Κύπρος. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τρεις φίλοι, ο Γεώργιος Μωρογιάννης, ο Σ. Κουτσούρας και ο Ι. Μελισσοπούλου. Πατησίων 268, Αθήνα, Τ.Τ. 805, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες, απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Τζαννέζος Κωνσταντίνος. Κανάκη 19, Σούδα Χανιά, Κρήτη, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλη την δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Γεώργιος ΘΕΟΔΩΡΟΥ. POSTE RESTANTE, Ταχυδρομείον Κορυδαλλού, Περού, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες ηλικίας 17-25 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε προτιμήσει.

Ο Κωνσταντίνος Λαγανάς. Κανάκη 19, Σούδα Χανιά, Κρήτη, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες ηλικίας 18-24 ετών, από την Αθήνα και την Αμερική, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Ροδόλφος Βαλεντινός. Ακτή Κανάκη 5, Ρόδος, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Αμερική, στην ισπανική, ιταλική, γαλλική, αγγλική και ελληνική γλώσσα, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Τζιμ Φιλίπιδης. Κωνσταντινούπολης 85, Θεσσαλονίκη, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες απ' όλη την δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Γεώργιος ΘΕΟΔΩΡΟΥ. POSTE RESTANTE, Ταχυδρομείον Κορυδαλλού, Περού, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες ηλικίας 17-25 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε προτιμήσει.

Ο Κωνσταντίνος Λαγανάς. Κανάκη 19, Σούδα Χανιά, Κρήτη, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες ηλικίας 18-24 ετών, από την Αθήνα και την Αμερική, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16-22 ετών, με σκοπό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία επιστέφει.

Ο Εδουάρδος Ράπτης. (25 ετών), Κοζάνης 7, Αναγέννηση, Αίγαιο, Αθήνα, Έλλάς. Ήρθε αλληλογραφία με νέες του εξωτερικού, ηλικίας 16

Η «ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΒΑΡΚΑ»

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— **ΦΑΙΝΕΣΘΕ** έκνευρισμένη, δε-
σποινίς 'Ελεν...

— Έγω, έκνευρισμένη; 'Η ιδέα
σας είναι...

— Ο Ντίκ Μοράν είναι στην κα-
μπίνα του;
— Γιατί με ρωτάτε;
— Γιατί σας είδα να βγαίνετε από
έκει.

— 'Η νέα γυναίκα έκανε μία γκρι-
μάτσα. Από τα πράσινα μάτια της
πέρασε μία χρυσαφένια αστραπή.
— Το παρακάνετε, γιατρέ, διαμαρ-
τυρήθηκε. Το φλέρτ έχει τα όρια
του. Όπως και η ζηλοτυπία...

— Εκείνος πήρε το χέρι της και τό
έφερε στα χείλη του.

— Με συγχωρείτε, είπε. 'Αλλά...
— Φταίει, γιατρέ! Δεν θέλω να
ξανακούσω την ερωτική σας εξομολό-
γησι. 'Ολ' αυτά προέρχονται α-
πό την άγρια του ταξιδιά. Το θαλασ-
σινό ταξίδι προκαλεί πάντοτε άγρια.

— Όταν μάλιστα όλοι — όλοι οι επι-
βάτες του παλιοκαράβου είναι μόνο
τρεις...

— Το «Σαμαρίντα» ήταν ένα παλιό
φορτηγό, που έκανε δρομολόγιο στα
νησιά του Ειρηνικού.

— Τι ώραία ημέρα! είπε άναστε-
νάζοντας η κοπέλα.

— Είναι η τελευταία, δυστυχώς,
που περνούμε μαζί. 'Απόψε, σας θα
κατέβητε στην Ταϊτή. Θα σας ξανα-
δώ, 'Ελεν;

— Χμ! Δεν αποκλείεται. Τα νησιά
του αρχιπελάγους Γκαμπιέ δεν είναι
πολύ μακριά...

— Δε βλέπω να σας είναι και τό-
σο επιθυμητή μία νέα συνάντησί
μας...

— 'Ελεν, δεν αποκρίθηκε. Το
πρόσωπό της όμως σκουρλώπασε.

— Ο Ζαν Φορισέλ ήταν γιατρός και,
όπως έλεγε, πήγαινε ν' αναλάβει ή-
γερσία στο νησί Μαγκαρεβά, του
αρχιπελάγους Γκαμπιέ. 'Η 'Ελεν και
ο 'Ανρί Ζανβίλ, πάλι, γύριζαν στην
Ταϊτή, όπου οι γονείς τους είχαν φυ-
τείες, όπως έλεγαν.

— Εκείνη τη στιγμή δύο άντρες ά-
νέθηκαν στη γέφυρα.

— Νά ο αδελφός μου, είπε η «Ε-
λεν. Μαζί με τον πλοίαρχο.

— Ο καπετάνιος, ένας χοντρός άν-
τρας, ντυμένος στα λευκά, βλαστη-
μούσε άναμεσα στα δόντια του. 'Ο
'Ανρί Ζανβίλ, είπε χαρούμενα:

— Ο πλοίαρχός μας είναι πάλι
στis κακές του...

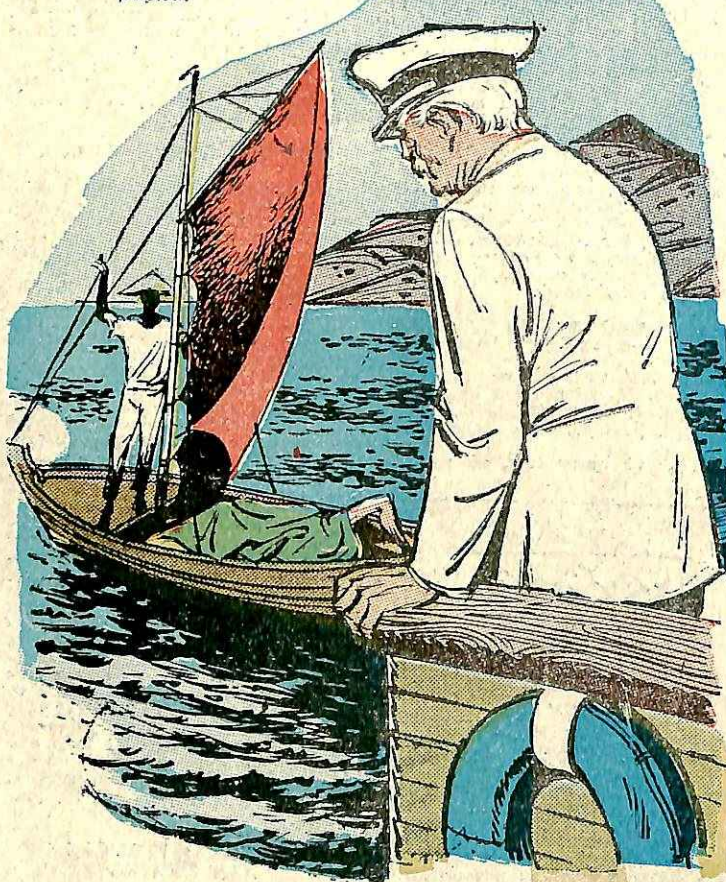
— Τι συμβαίνει, λοιπόν;
— Αυτοί οι Μαλαιοί είναι άνυπό-
φοροι! βρυχήθηκε ο πλοίαρχος. «Ε-
χω ξη για πληρωμα και δεν μπο-
ρώ να βρω την ησυχία μου! Είναι
τεμπέλες, φλύαροι... 'Ο καθένας εί-
παυ να κάνουν λόγο για την «κα-
ταραμένη βάρκα».

— Για την «καταραμένη βάρκα»;
— Ρώτησε η 'Ελεν. Τι σημαίνει το ό-
νομα αυτό;

— Προκειται για ένα παραμύθι για
μικρά παιδιά, μία ιστορία για ένα
άνυπαρκτο πλοίο — φάντασμα. 'Ο
άσ το βράδυ και οι άλλοι στο τέ-
λος την πίστεψαν. Και τώρα όλο το
πληρωμα είναι άνησυχο...

— Έγώ λατρεύω τους θρύλους της
θαλάσσης, είπε η 'Ελεν. Πολύ θα ή-
θελα ν' άκούσω την ιστορία αυτή...

Το «Σαμαρίντα» πλησία-
σε γρήγορα την παράξενη
βάρκα.

Πραγματικά, στο βάθος του όρι-
ζοντα, διακρινόταν μία λευκή κηλί-
δα, σε μέγεθος γλάρο. 'Ο Ντίκ
Μοράν έδωσε τα καύλια του στην
'Ελεν.

— Είναι μία βάρκα, είπε ο για-
τρός Φορισέλ.

— Ο γιατρός γύρισε προς την κο-
πέλα και ξαφνίστηκε με την ά-
λαλη που παρατήρησε στο πρόσω-
πό της. 'Η 'Ελεν ήταν καταβάλου-
μη και τα χείλη της έτρεμαν.

— Πραγματικά είναι βάρκα, είπε
ο πλοίαρχος Χούλλ. Με δύο άντρες
έπάνω...

— Το «Σαμαρίντα» πλησίασε γρή-
γορα την παράξενη βάρκα, που φαί-
νονταν τώρα με γυμνό μάτι. 'Ηταν
μεγάλη, με κατάστρωμα, και γλι-
στρώσε άργά στη θάλασσα. 'Ο έ-
νας από τους επιβάτες ήταν ξαπλώ-
μενος, σκεπασμένος με μία κουβέρ-
τα. Από το σκεπασμα φαινόταν μόνο
το ένα του χέρι και το ένα του πο-
δά. 'Ο άλλος Εύρασιος. Το σώ-
μα του ήταν γυμνό από τη μέση κι
έπάνω και το κεφάλι του σκεπασμέ-
νο μ' ένα ψάθινο καπέλλο. Κοιμή-
σε κουρασμένα το χέρι του. Κοιμή-
σε φανερά! έξανηλεμένος, είπε ο
πλοίαρχος. Δε νομίζεις, Μοράν;

— Ο υποπλοίαρχος όμως βρισκόταν
πίσ' στη γέφυρα.

— Νομίζω ότι κατέβηκε στην κα-
μπίνα του, είπε ο 'Ανρί Ζανβίλ, που
ήταν πιο ψυχραιμος από την αδελ-
φή του.

— Τι δουλειά έχει κάτω! φώναξε
ο πλοίαρχος. Με τον ασύρματο θα
συνενοηθώ με τη βάρκα! Νά τον
φωναίζουν άμέσως! 'Ανούνα, τρέξε!
Ενώ ο Μαλαιοός άπομακρύνεται
τρέχοντας, ο πλοίαρχος συνέχισε:

— Νά, αυτός είναι ο καλύτερος
ασύρματος!

— Ορθώς έπάνω στη βάρκα, ο ναυ-
αγός σήκωσε και κατέβασε ρυθμικά
το μπράτσο του.

— Μας μιλάνε με σήματα Μόρς,

έκανε μία φωνή.

— Όλοι γύρισαν προς το μέρος
της. 'Ηταν ο Ντίκ Μοράν, που είχε
ανέβει στη γέφυρα, τη στιγμή που
η 'Ελεν, με το βλέμμα στηλωμένο
στη βάρκα, έλεγε:

— Θεέ μου, είναι η «Καταραμένη
βάρκα»!

— Σας παρακαλώ, δεσποινίς, ά-
φήστε τις άνοησιες, την δεικνύει ο
πλοίαρχος.

— 'Ηταν άσφαλώς άμωσ, γιατί οι Μα-
λαιοί, δεισιδαίμονες, καθώς ήταν,
τρομοκρατήθηκαν από τα λόγια της
κοπέλας.

— Μεταφράστε, σας παρακαλώ, τι
λέει! είπε ο Ζαν Φορισέλ.

— Ο άνθρωπος αυτός ζητάει τρό-
φιμα και τίποτ' άλλο, έζηγησε.

— Μα δεν μπορούμε να τον πά-
ρουμε στο πλοίο;

— Δεν θέλει. Πηγαίνει στο μικρό
αρχιπελάγος των Πέντε 'Αστεριών,
που απέχει τέσσερα μίλια από εδώ.
Είναι κάτι μικρά κοραλλογενή νη-
σιά.

— Και ο σύντροφός του; 'Αρρω-
στος είναι, ή νεκρός;

— 'Η συζητήσι με τα σήματα Μόρς
συνεχίστηκε, πιο ζωηρά άκόμα. 'Ο
ναυαγός έκφραζόταν με νευρικές
χειρονομίες, σαν να ήθελε να δια-
κοπή την συνομιλία του με το Μο-
ράν. Ο πλοίαρχος Χούλλ δεν έκανε
ούτε λέξη απ' αυτή την παράξενη
αυστηρή και μετέφρασε στους άλ-
λους επιβάτες τα σήματα του ναυα-
γο.

— Πανικός είχε πιάσει τους Μαλαιοί
αυτούς, που είχαν τρομοκρατη-
θ' από τα λόγια του 'Ανούνα.

να βλέπετε λεπρούς!

— Όλοι στο πλοίο, έκτός ίσως από
τον Ζαν Φορισέλ, δεν είχαν παρά
μία μονάχα επιθυμία: να ίδουν την
βάρκα να άπομακρύνεται μία ώρα
αργότερα από κοντά τους.

— 'Ελεν Ζανβίλ θέλησε να βοή-
θησ' κι αυτή. 'Ακολούθησε το Ντίκ
Μοράν, κατέβηκε στην άποθήκη του
πλοίου και έφερε ένα σιδερένιο κου-
τί με μπισκόττα. Καθώς ανέβαινε
στο κατάστρωμα, έπεσε πάνω στον
Ζαν Φορισέλ, που δεν έννοούσε να
φύγει από κοντά της.

— Όι ναύτες του πληρώματος έφεραν
στη γέφυρα ένα βαρελάκι με πό-
σιμο νερό και ένα άκόμα κιώτιο με
τρόφιμα. 'Υστερα έδεσαν τα τρώ-
φιμα πάνω σε μία σημαδούρα, που
την πέταξαν στη θάλασσα.

— Ο πλοίαρχος φώναξε, προς το
μέρος της βάρκας. 'Ηταν άλλωστε
περιττό, γιατί ο ξερακινός άντρας
που την άδηγούσε, περιμάζεψε γρή-
γορα τα τρόφιμα και τώρα άπομα-
κρυνόταν από το πλοίο.

— Όταν το «Σαμαρίντα» έφτασε
στο λιμάνι, δεκάδες βάρκες, στολι-
σμένες με λουλούδια, πλεύρισαν το
φορτηγό.

— Ξαφνικά, μία μεγάλη βενζινακά-
τος ξεκίνησε από την άποβάθρα και
ήρθε να πλεύρησι στο φορτηγό. Σε
λίγο, τρεις άντρες ανέβαιναν στο
πλοίο.

— Άυτονομία!
— Ο πλοίαρχος Χούλλ ήταν άπολύ-
τως έν τάξει με τα χαρτιά του. 'Ο
Ντίκ Μοράν χλώμιασε, αλλά κράτη-
σε την ψυχραιμία του. 'Ο γιατρός
Ζαν Φορισέλ άποσπάστηκε από τους
άλλους και χαμογέλασε για τελε-
ταία φορά. 'Υστερα έπιασε την 'Ε-
λεν από το μπράτσο.

— Άντιπαύμαι, δεσποινίς, αλλά έτσι
είναι τα πράγματα! 'Ετοιμαστήτε να
με άκολουθήσετε, της είπε.

— Με άκολουθήσετε, της μεγάλα πρό-
σινά της μάτια, η 'Ελεν τον κύττα-
ξε, χωρίς να προφέρει λέξη. 'Ηδη, ο
'Ανρί Ζανβίλ είχε φορέσει χειροπέ-
δες.

— Άπλοή; ρώτησε ξαφνιασμένος
ο Χούλλ.

— 'Ο 'Ανρί και η 'Ελεν δεν είναι
αδελφια. Είναι ένα ζευγάρι άποτε-
λεσθέν. Ταξίδεψαν με το «Σαμαρίν-
τα», για να μη γίνουν άντιπαύτοι.
— Ούτε κι' εγώ είμαι γιατρός. Είμαι
ντετέκτιβ. Καταλάβετε τώρα;

— Όχι και τόσο.

— Τα πράγματα άώστος είναι ά-
πλά. 'Η 'Ελεν και ο 'Ανρί Ζανβίλ
— κάνουν λαθρεμπόριο με όπλα,
και έχουν συνεχώς τών νησιών
κιηρο το αρχιπελάγος Σαμαί.
— Για να μην φανεί εύχρηστε
στην 'Ελεν, ο Ντίκ Μοράν έστειλε
με τον ασύρματο ένα κρυπτογράφη-
μένο μήνυμα στους συνεχόμες στον
'Υστερα, με τρόπο, έκανε λόγο στον
'Ανούνα για την «Καταραμένη βάρ-
κα». 'Ετσι, κανένας δεν τόλμησε να
κούτταξ' από κοντά τη βάρκα, και οι
δύο επιβάτες της ήταν γεροί, όπως
δεν ήταν μολυσμένη, γιατί οι
σείς κι' εγώ. 'Όταν η 'Ελεν και ο
'Ανρί Ζανβίλ άρχισαν να θεωρούν
ύποπτη την παρουσία μου στο πλοίο,
προσπάθησαν να ξεφορτωθούν τ' άπό,
γαριτάκια. Τα τοποθέτησαν, λοιπόν,
σε ένα άδειο κουτί άπό μπισκόττα,
που το έφεραν μαζί με τα άλλα
τρόφιμα στους ψευτοναυαγούς.
— Περιπολικά όμως της άστυνομίας,
τους που είδοποθήθηκαν έγκλημα,
έπιστσαν και φωνικά άνακάλυψαν
και τα μαργαριτάρια στη βάρκα.
— 'Εξήταν έκτακτος τη δουλειά τους.

— Είπε συμπερασματικά ο πλοίαρχος
Χούλλ.

— 'Η 'Ελεν προσπάθησε να χαμο-
γελάσ', αλλά τα χείλη της σπασ-
σθηκαν. 'Ο Ζαν Φορισέλ άντικρύσε
για τελευταία φορά τα πράσινα σαν
το πέλγας, μάτια της, που τώρα
είχαν μία σκληρή και γεμάτη γυρί-
εκφρασί. 'Υστερα ο ντετέκτιβ γυρί-
σε στο Ντίκ Μοράν:

— Και σεις θα λογοδοτήσετε
συνένοχος, δηλώσε. 'Εδώ που τα λέ-
με, η 'Ελεν ήταν όμορφη. Δεν συμ-
φώνητε.

— Άν θέλετε, μπορείτε να πάτε
στη βάρκα, άποκρίθηκε ο πλοίαρχος.
Αυτοί όμως δε θα πατήσουν στο
πλοίο. Σ' τα νησιά που θα πάτε, για-
τρέ μου, θα έχετε πολλές ευκαιρίες
ΜΑΣ—ΑΝΤΡΕ ΝΤΑΖΕΡΓΚ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Λεκέδες στα έπιπλα

Για να άφαιρέσετε ένα λεκέ νερού
άπό ένα έπιπλο γυαλισμένο με κερί,
τόν τρίβετε μ' ένα κομματάκι γυα-
λάχαρτο, ξαναχρησιμοποιημένο, ή μ'
ένα κομματάκι φελό. 'Υστερα, περ-
νάτε άπό πάνω ρευστό κερί και βουρ-
τσιζετε με μία βούρτσα όχι πολύ
σκληρή, πριν στεγνώσει το κερί έν-
τελώς. Περνάτε έπειτα και πάλι το
κερί και τρίβετε το έπιπλο μ' ένα
πανάκι, προς τη διεύθυνση που έχουν
τά άνερτα του ξύλου.

Για την τριχόπτωση

— Άν πέφτουν τα μαλλιά σας, μπο-
ρείτε να καταφύγετε σ' αυτή την
παλιά συνταγή: 20 γραμ. γαρυφα-
λόλαδο, 40 γραμ. έσσης λεβάντας,
40 γραμ. σάβρα. Τα ρίχνετε όλα
σ' ένα μπουκάλι γεμάτο με φώλια
δάφνη και, ύστερα άπό 10 μέρες,
τρίβετε πρωί και βράδυ με αυτό το
ύγρο το τριχωτό δέρμα του κεφαλιού.

Λουτρό των χεριών

100 γραμμάρια άλάτι μέσα σε έ-
να λίτρο νερό. Θα το άφήσετε να
βράση πέντε λεπτά και θα βράσετε
μέσα σ' αυτό τα χέρια σας επί 20
λεπτά. Καλό είναι να άναμώνετε
το νερό, για να μην κρυώση. Το λου-
τρό αυτό θα άναμώγονήσ' τα χέ-
ρια σας. 'Επειτα άπ' αυτό το πρώτο
λουτρό, θα τους κάμετε και δεύτε-
ρο, μέσα σε ζεστή σαπουνάδα.

Για τις χιονίστρες

Για να προλάβετε τις χιονίστρες,
πρέπει να σκουπίζετε προσεχτικά τα
χέρια σας. Θα τα περνάτε κατόπιν
με μία λιπαρή ούσια. 'Η γλυκερίνη,
που χρησιμοποιείται πολύ άλλοτε, δεν
είναι άξιόσusten, γιατί διαλύεται
στο νερό, κι' έτσι η προστασία που
παρέχει είναι άσθημαντη. Οι κρέμες
άπό βούτυρο κακάου, έξ' αλλού, εί-
ναι πολύ λιπαρές και υπάρχει κίν-
δυνος να λεκιάσουν τα ρούχα σας.
Θα προτιμήσετε τη λαολίνη, είτε
μόνη της είτε άνάμικτη με άμυγδα-
λέλαιο. Πολύ καλύτερη είναι μία
κρέμα με κερί μελισσών.

— Ένα καλό προστατευτικό μέσον
είναι να βουτάτε τα χέρια σας έπει-
τα άπό κάθε πλύσιμο, μέσα σ' ένα
σαπουνάκι με πίτουρο, που είναι έ-
ξαιρετο για το δέρμα.

— Για τα σκασιμάτα, θα χρησιμο-
ποιήσετε μία διάλυσι συστημένη ή
πανήννη, είτε ένα μαλακτικό παρα-
σκευάσμα: βάλσαμο του Περού, μου-
ρουνέλαιο κτλ.

— Άν οι χιονίστρες παρουσιάζουν
τάσι προς έξελίκωσι, θα βουίζετε τα
χέρια σας μέσα σε χλιαρό νερό, στο
όποιο έχετε προσθέσει λίγο έλαιο.
— Όποιον έχετε προσθέσει με
νέ, και κατόπιν θα τα περνάτε με
μια άλοιφή με κολλοφυλλόλη (10%)
ή μ' ένα παρασκευάσμα άπό ίσα μέ-
ρη άσβεστόνερον και οι έπαλει-
— Πολύ καλό κάνουν και οι έπιδες
ψεις με μουρουνέλαιο ή οι έντριδες
με κομποροδο άνάμικτες. Μπορεί
τε άκόμη να χρησιμοποιήσετε μία
γλυκερινώδη διάλυσι ταννίνης 5% ή
μια άλοιφή με βιταμίνες Α και D
ή με λιχόλη ή λιωίδιοχο γλυκερίνη.

Για τα νύχια σας

— Άν τα νύχια σας σπάζουν εύκολα
ή έχουν λευκά στίγματα, μπορείτε
να τα βουίζετε κάθε μέρα μέσα σ'
ένα δοχείο με χυμό φρούτων, στον
όποιο θα προσθέσετε 7 γραμμάρια
ζελατίνης το έξιμήριο.

— (Συνταγή του δόκτορος Βιντρί).
Για να κάμετε πιο μαλακά τα νύ-
χια σας, ιδίως στην περιφέρεια που
βουίζετε συχνά τα χέρια σας σε
καυστικά προϊόντα (πράσινος, νεφρί,
δουκικά παρασκευάσματα κτλ.), ε-
λάτε καλό να τα περνάτε κάθε βράδυ
να με μία άλοιφή με γαλλιστερίνη, που
θα την βγάλετε στην άλλη μέρα με
λίγη σαπουνάδα. 'Η γαλλιστερίνη
προσκόλλεται πάνω στα νύχια και
άναμώγονει.

— Άν, τουναντίον, τα νύχια σας εί-
ναι πολύ μαλακά και σπάζουν εύκο-
λα, θα τα περνάτε συχνά με μία
διάλυσι στέφνης 1-2%.

LANOLINE melpan creme

Τώρα το φθινόπωρο, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, ή φροντισμένη στην εμφάνισή της κυρία περιποιείται το δέρμα της μονον με **LANOLINE MELPAN**. Διότι το **EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE** που μόνον ή **LANOLINE MELPAN** περιέχει, προστατεύει το δέρμα άπό τις καιρικές μεταβολές και συγχρόνως άναπλάθει τους χαλαρωμένους ιστούς. Έξ' άλλου τα ύδαρη συστατικά της κρέμας έμποδίζουν την άφυδάτωση της έπιδερμίδος (ξηρότητα)—πρόδρομον των ρυτίδων. Με **Λανολίνη MELPAN** το δέρμα ξαναβρίσκει την φυσική του έλαστικότητα και ή φρεσκάδα.

Και' κάτι άλλο: Μή καθαρίζετε ποτέ το πρόσωπό σας με σαπούνι. Μεταχειρισθήτε το άγνόν Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν **MELPAN**. 'Επιτυγχάνει ένα τέλειο έπιστημονικό καθάρισμό, διευκολύνει την «πλήρη διαπνοή» του δέρματος και το άναμώγονει συνεχώς.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΛΕΚΕΤΕ ΜΕ ΤΟ ΒΕΛΟΝΑΚΙ

ΣΑΣ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕ 30 ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΠΛΕΞΕΙΣ

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ με το βελονάκι, εναρμονίζονται θριαμβευτικά στη μόδα, ύστερα από δεκαετίες λήθης, και φιλοδοξούν να γίνουν το μεγάλο εχόνimus για τις ελεύθερες ώρες σας. Γι' αυτό κι εμείς, σε μία σειρά από εύκολα μαθήματα, θα σας διδάσουμε 30 μοντέρνες πλέξεις, που μπορείτε να τις χρησιμοποιήσετε για ένα σωρό εργασίες: για φορέματα, για εσώρτες, για ταγιέρες, για δαμάσκηνα παλτά. Σας προσκαλούμε λοιπόν να έλθετε μαζί μας στο σχολείο μας. Ακολουθήστε μας αμέσως και γραφίστε στα μαθήματά μας. Πρόκειται για μαθήματα εύχρηστα, καταπληκτικά εύκολα, που προσφέρονται εντελώς δωρεάν. Θα σας δώσουν πολύ γρήγορα τη δυνατότητα να ετοιμάσετε θαυμάσια παλτά, δαντελάκια, τριμπιά, όμοια με κομμάτια ή με λουλούδια. Όταν θα έχετε μάθει καλά τις πλέξεις που σας δίνουμε, δεν θα σας είναι δύσκολο να μάθετε και άλλες.

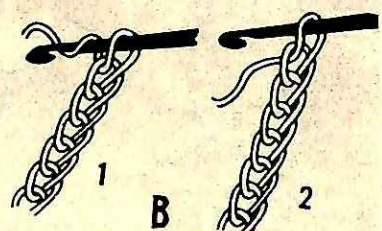
Για να αρχίσουμε τα μαθήματά μας, χρειαζόμαστε μόνο ένα κουδούνι με νήμα βαμβάκι ή μάλλινο, ένα βελονάκι και τα δύο σας χέρια. Άς περάσουμε, λοιπόν, αμέσως στο πρώτο μάθημα.

Α) ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ

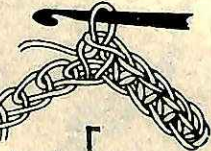
Προσέχετε από την αρχή τη θέση των χεριών σας και όλα τα άλλα θα έλθουν εύκολα. Το βελονάκι κρατιέται με το δεξί χέρι: ανάμεσα από μεγάλο δάχτυλο και τον δείκτη. Το νήμα κρατιέται από το αριστερό χέρι, ανάμεσα στο δείκτη και στο μέσο δάχτυλο. Το εργαλείο κρατιέται πάντα με το αριστερό χέρι, ανάμεσα στο μεγάλο δάχτυλο και στο δείκτη.

Β) ΑΡΧΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ

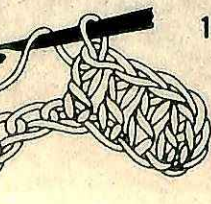
Η βάση του πλέξιματος με βελονάκι, βρίσκεται στην αρχική αλυσίδα. Σας συμβουλεύουμε να δοκιμάσετε, κυττώνοντας το σκίτσος μας. Παίρνετε την κλωστή, κάνετε ένα μικρό κύκλο και περνάτε απ' αυτό τον κύκλο μία άκρη του νήματος, σφίγγοντας τον κόμπο. Έτσι, θα έχετε μία μικρή θηλιά, που θα την κρατήσετε με το αριστερό χέρι και θα περάσετε μέσα το βελονάκι, σε οριζόντια θέση. Πιάνετε μ' αυτό, το νήμα που κρατάτε στο αριστερό σας χέρι και το περνάτε μέσα από την αρχική θηλιά. Συνεχίζετε αυτή την κίνηση, σχηματίζοντας έτσι την αρχική αλυσίδα. Πάνω σ' αυτήν, θα δουλέψετε ύστερα τους πόντους.

Γ) ΠΟΝΤΟΣ ΧΑΜΗΛΟΣ

Είναι ο πιο απλός από τους βασικούς πόντους. Περνάτε το βελονάκι από μία θηλιά, ρίχνετε επάνω του το νήμα και το περνάτε ανάμεσα από τις δύο θηλιές που υπάρχουν τώρα πάνω σ' αυτό.

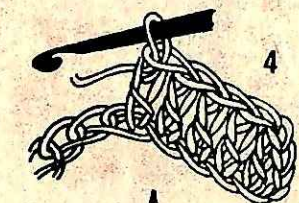
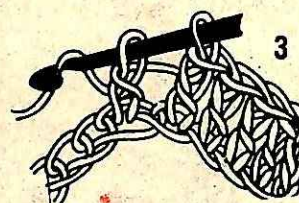
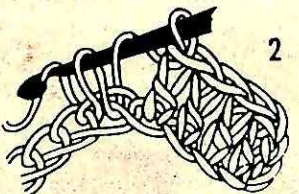
Δ) ΠΟΝΤΟΣ ΨΗΛΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΨΗΛΟΣ

Αφού έχετε φτιάξει αρκετή αλυσίδα, γυρίζετε σε μία θηλιά, περνάτε το βελονάκι, πιάνετε μ' αυτό το νήμα και το τραβάτε ανάμεσα από τη θηλιά. Ύστερα πιάνετε πάλι το νήμα με το βελονάκι και το περνάτε ανάμεσα στους δύο πόντους.

ΣΤ) ΠΟΝΤΟΣ ΨΗΛΟΣ ΔΙΠΛΟΣ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΠΛΟΣ

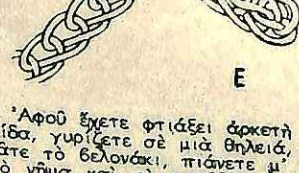
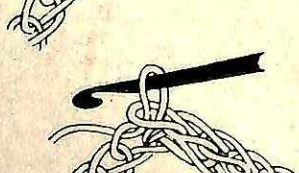
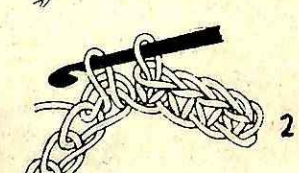
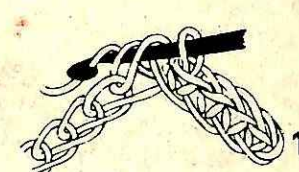
Προχωρείτε όπως στον πολύ ψηλό πόντο, ρίχνοντας αρχικά πάνω στο βελονάκι τρεις ή και τέσσερις φορές το νήμα και συγκεντρώνοντας ύστερα τους πόντους δύο-δύο.

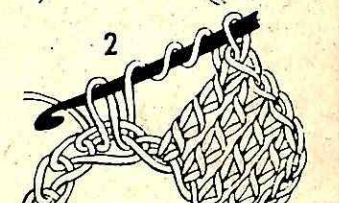
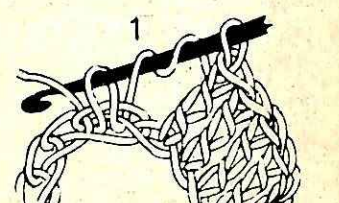
Για τον ψηλό πόντο, ρίχνετε το νήμα πάνω στο βελονάκι, παίρνετε μία θηλιά, ρίχνετε πάλι νήμα στο βελονάκι, το περνάτε ανάμεσα από τις δύο πρώτες θηλιές, ύστερα το ξαναρρίχνετε και το περνάτε και από τις άλλες δύο.

Για τον πολύ ψηλό πόντο, προχωρείτε όπως και για τον προηγούμενο, αλλά ρίχνοντας το νήμα, αρχικά, δύο φορές πάνω στο βελονάκι και συγκεντρώνοντας ύστερα τους πόντους δύο-δύο.

Ε) ΧΑΜΗΛΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

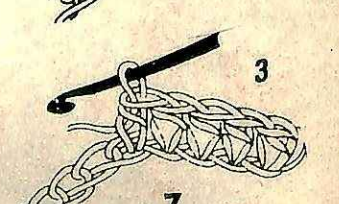
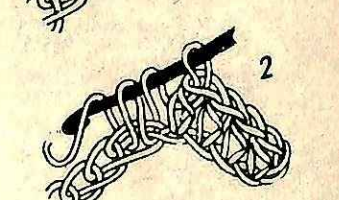
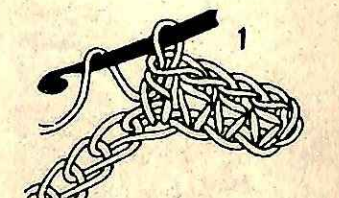
Αφού έχετε φτιάξει αρκετή αλυσίδα, γυρίζετε σε μία θηλιά, περνάτε το βελονάκι, πιάνετε μ' αυτό το νήμα και το τραβάτε ανάμεσα από τη θηλιά. Ύστερα πιάνετε πάλι το νήμα με το βελονάκι και το περνάτε ανάμεσα στους δύο πόντους.

Μείναι εξωτερική. Στο τέλος της σειράς, δεν εργάζεστε τους πόντους που θέλετε να αφαιρέσετε. Για να μην δημιουργούνται εσκαλωπάκια, εργάζεστε με πλέξι πολύ χαμηλό, τον πρώτο από τους πόντους που θέλετε να αφαιρέσετε, γυρίζετε με μία θηλιά αλυσίδα, δεν εργάζεστε τον πολύ χαμηλό πόντο και συνεχίζετε κανονικά.

Ζ) ΠΟΝΤΟΣ ΣΧΕΔΩΝ ΨΗΛΟΣ

Ρίχνετε το νήμα στο βελονάκι, παίρνετε έναν πόντο ανάμεσα σε θηλιά. Ρίχνετε πάλι την κλωστή στο βελονάκι και το περνάτε με μίας και από τις τρεις θηλιές.

Αυτοί που σας εξηγήσαμε είναι οι πιο βασικοί πόντοι της εργασίας με το βελονάκι. Όταν θα τους έχετε μάθει καλά, μπορείτε να προχωρήσετε για να μάθετε τις πλέξεις, που θα σας παρουσιάσουμε στα επόμενα μαθήματα. Γιατί κάθε πλέξι, είναι ή συνδυασμός από δύο ή τρεις βασικούς πόντους (και αυτό είναι το μεγάλο άσος της εργασίας με το βελονάκι). Μα πριν να προχωρήσετε στην πρακτική, προσπαθήστε να εστιάτε ακόμα για λίγο καλές μαθήτριες και παρακολουθήστε μερικά συμπληρωματικά μαθήματα.

Η) ΤΟ ΑΣΤΕΡΑΚΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ

Όταν συναντάτε το αστεράκι ή τα κομμάτια, εξακολουθείτε να εργάζεστε, ώσπου οι οδηγίες να σας υποδείξουν, ότι πρέπει να ξαναρχίσετε από αυτό το σημείο.

Θ) ΕΤΣΙ ΜΕΓΑΛΩΝΕΤΕ ΚΑΙ ΜΑΚΡΑΙΝΕΤΕ ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ ΣΑΣ

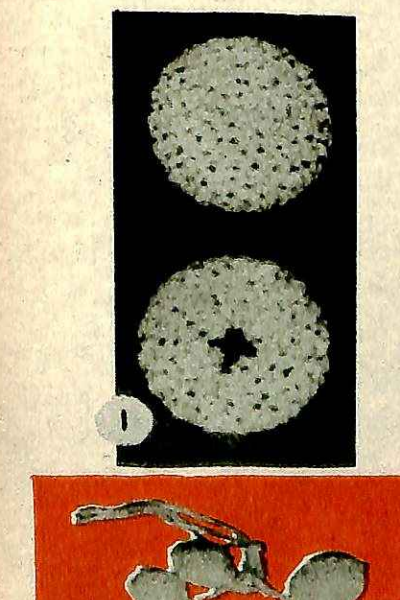
Γενικά, για να μεγαλώσετε ένα πλεκτό δουλεύετε δύο θηλιές, μέσα στον ίδιο πόντο, και για να το μικρύνετε, πηδείτε έναν πόντο της προηγούμενης σειράς. Εκτός από αυτά, υπάρχουν και αλλαγές όπως και μειώσεις, εξωτερικές, που σχηματίζουν μοτίβα διακοσμητικά.

Εξωτερική αύξηση. — Περισσότεροι πόντοι: Στο τέλος της σειράς στον τελευταίο πόντο, εκτελείτε την πρώτη αύξηση (δύο θηλιές σ' έναν πόντο) ύστερα πλέκετε θηλιές αλυσίδα, ανάλογα με τις θηλιές που θέλετε να αυξήσετε ακόμα. Εκτελείτε ύστερα μία θηλιά αλυσίδα περισσότερη, για να γυρίσετε το πλεκτό.

Εσωτερική αύξηση διακοσμητική. Στην ανάπτυξη του πλεκτού, εκτελείτε μία θηλιά αλυσίδα, στο σημείο που θέλετε να κάνετε την αύξηση. Ύστερα, από την άλλη πλευρά, εκτελείτε την αύξηση στο τόξο της αλυσίδας.

Μείωση εξωτερική. Στο τέλος της σειράς, δεν εργάζεστε τους πόντους που θέλετε να αφαιρέσετε. Για να μην δημιουργούνται εσκαλωπάκια, εργάζεστε με πλέξι πολύ χαμηλό, τον πρώτο από τους πόντους που θέλετε να αφαιρέσετε, γυρίζετε με μία θηλιά αλυσίδα, δεν εργάζεστε τον πολύ χαμηλό πόντο και συνεχίζετε κανονικά.

Μείωση εσωτερική. Για τη χαμηλή πλέξι και για τη διπλή χαμηλή, τραβάτε μία θηλιά ανάμεσα στους δύο επόμενους πόντους, ρίχνετε νήμα στο βελονάκι και τους κλείνετε και τους τρεις μαζί. Για την ψηλή πλέξι, ρίχνετε το νήμα και κλείνετε και τους τρεις πόντους μαζί.

Ι) ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΟΥΜΠΙΑ

Για να σκεπάσετε ένα κουμπί μετρίου γεμίσους, εργάζεστε με τον εξής τρόπο: Πλέκετε τρεις θηλιές αλυσίδα και τις κλείνετε σε κύκλο. Εργάζεστε τώρα γύρω σ' αυτές τις τρεις θηλιές, έναν πόντο χαμηλό και μία θηλιά αλυσίδα, πιάνοντας μόνο το κάτω νήμα από τις αρχικές θηλιές. Περισσότερα σιγά-σιγά τους πόντους, ώσπου να έχετε ένα δισκάκι, διαμέτρου περίπου 2 εκατ. (αυτό το μέτρο θα είναι σχετικό με το μέγεθος του κουμπιού, που θέλετε να σκεπάσετε). Σ' αυτό το σημείο, εκτελείτε δύο γύρους χωρίς αύξηση (πάντα έναν χαμηλό πόντο αλυσίδα), ύστερα ένα γύρο μικραίνοντας τέσσερις πόντους (δηλαδή πηδώντας έναν πόντο κάθε τόσο). Έτσι ο δίσκος θ' αρχίσει να κλείνει. Περνάτε τότε το κουμπί, που θέλετε να σκεπάσετε και εξακολουθείτε να κλείνετε σιγά-σιγά την τρίτα, ώσπου να σας μείνει μόνο μία θηλιά στο βελονάκι, στο κέντρο του κουμπιού. Με το ίδιο νήμα θα εφαρμόσετε το κουμπί στο πλεκτό.

Για να φτιάξετε κουμπιά αλόκληρα με το βελονάκι, θα εργαστήτε με την μέθοδο που σας δίδαξαμε πιο πάνω, μέχρι να έχετε ένα δισκάκι διαμέτρου 1 εκατ. Κάνετε 7-8 γύρους χωρίς αύξηση. Θα σχηματιστεί ένα σασκουλάκι. Το γυμνάζετε με μπαμπού και κλείνετε τους πόντους με τρεις γύρους.

Κ) Ο ΠΟΝΤΟΣ ΚΑΡΑΒΙΔΑ

Είναι ένας πόντος φινιρίσματος. Πάνω σε μία σειρά από χαμηλούς πόντους, δουλεύουμε όπως συνήθως από τα δεξιά προς τα αριστερά, γυρίζετε με μία άλλη σειρά από χαμηλούς πόντους, δουλεύοντας αντίθετα, χωρίς να γυρίσετε το πλεκτό.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Οι μοντέρνες πλέξεις.

ΤΟ ΤΑΓΙΕΡ ΜΕ ΤΑ ΓΑΛΟΝΙΑ

Χρειαζόμαστε: 150 γραμ. μάλλινο νωμόττα, ένα βελονάκι νούμερο 5, ένα φερμουάρ, 70 πόντοι γύρω — γκρέν, δύο κόμπες. Οι πόντοι που θα χρησιμοποιήσουμε: Πόντος χαμηλός: Βάζετε το βελονάκι στη θηλιά βάσι, τραβάτε μία κλωστή και με ένα ριζμό κλείνετε τον πόντο. Πόντος ψηλός: Ένα ριζμό πάνω στο βελονάκι, βάζετε το βελονάκι μέσα στη θηλιά βάσι, τραβάτε μία κλωστή. Με ένα ριζμό, περνάτε ανάμεσα από τις δύο θηλιές, που βρίσκονται στο βελονάκι, με ένα άλλο ριζμό κλείνετε τον πόντο.

ΦΟΥΣΤΑ

Πώς θα την δουλέψετε: Πιάνετε μία αλυσίδα από 60 θηλιές και εργάζεστε με χαμηλό πόντο για 53 εκατοστά. Μικραίνετε κατά μία θηλιά από κάθε μέρος, κάθε δύο εκατοστά, πέντε φορές. Εργάζεστε μέχρι 63 εκατοστά συνολικού μήκους.

Μ π ρ ο σ τ α: Όμοια με το πίσω. Ράβετε τη ζώνη στο εσωτερικό της φούστας. Ράβετε το φερμουάρ και σιδερώστε τη φούστα με ένα όγρο πανί.

ΖΑΚΕΤΤΑ

Πώς θα την δουλέψετε: Πιάνετε 54 θηλιές αλυσίδα και δουλεύετε με χαμηλό

Το κομμάτι αυτό πλεκτό ταγιέρ, μπορείτε να το φτιάξετε σε διαφορετικές ποσότητες, αν σας άρεση, πράσινο ή μαύρο. Θα το φορέσετε με μια μεταξινή μπλούζα με μακριά μανίκια ή μ' ένα μπλουζάκι από δογκαντίνα.

πόντο για 35 εκατοστά αυξάνοντας έναν πόντο, από κάθε μέρος, τρεις φορές. Για τη μασκόλη, διακόπτετε την εργασία πάνω σε τρεις θηλιές από κάθε πλευρά και μειώνετε μία θηλιά από κάθε πλευρά, κάθε δύο σειρές για τρεις φορές. Σε 19 εκατοστά για το κούμπιο των ώμων, μειώνετε 16 πόντους από κάθε μέρος σε τρεις φορές.

Ε μ π ρ ο σ τ α: Πλέκετε μία αλυσίδα από 27 θηλιές και δουλεύετε με χαμηλό πόντο για 35 εκατοστά, αυξάνοντας μία θηλιά για τρεις φορές από το παλιό μέρος. Για τη μασκόλη, διακόπτετε την εργασία πάνω σε τρεις θηλιές και μειώνετε μία θηλιά σε κάθε σειρά επί τρεις φορές. Σε 48 εκατοστά συνολικού μήκους, για το άνοιγμα του λαιμού διακόπτετε την εργασία πάνω σε 4 θηλιές και μειώνετε μία θηλιά σε κάθε σειρά επί δύο φορές και μία θηλιά κάθε δύο σειρές επί δύο φορές.

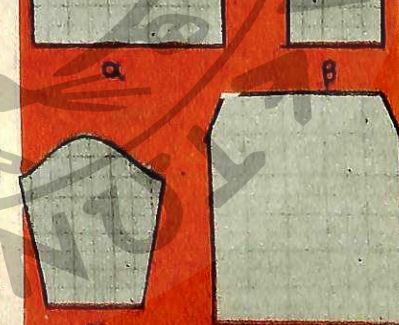
Σ ε 20 εκατοστά από τη μασκόλη, μειώνετε σε τρεις φορές τους πόντους του ώμου. Εκτελείτε με συμμετρικό τρόπο και το δεύτερο μανίκι.

Μ α ν ί κ ι: Πλέκετε μία αλυσίδα με 30 θηλιές και εργάζεστε με χαμηλό πόντο για 35 εκατοστά, αυξάνοντας μία θηλιά από κάθε μέρος για επτά φορές. Για το γύρο της μασκόλης, διακόπτετε την εργασία πάνω σε τρεις θηλιές για κάθε πλευρά και μειώνετε δύο θηλιές σε κάθε πλευρά, κάθε δύο σειρές, για έξι φορές. Εκτελείτε με τον ίδιο τρόπο και το δεύτερο μανίκι.

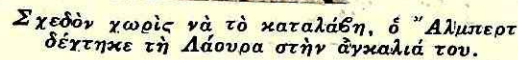
Γ α ρ ν ι ρ ι σ μ α τ α: Πλέκετε 20 θηλιές αλυσίδα και εργάζεστε μία σειρά με ψηλό πόντο. Εκ-

τελείτε μία δεύτερη όμοια μπροστινέρα. Πλέκετε 18 θηλιές αλυσίδα και εργάζεστε μία σειρά ψηλούς πόντους. Εκτελείτε και δεύτερη λουρίδα όμοια. Πλέκετε 16 θηλιές αλυσίδα και εργάζεστε μία σειρά ψηλούς πόντους. Εκτελείτε και δεύτερη λουρίδα όμοια.

Ρ α ψ ι μ ο: Ενώνετε τους ώμους και τα πλάγια. Κλείνετε τα μανίκια και τα ράβετε στη ζακέτα. Παρακολουθώντας τη φωτογραφία, ράβετε πάνω στη ζακέτα τα τρία ζευγάρια της μπροστινέρας. Εκτελείτε μία σειρά με χαμηλό πόντο γύρω στη ζακέτα. Ύστερα τη σιδερώσετε με όγρο πανί.

Α) πίσω, β) εμπρός, γ) μανίκι, δ) φούστα εμπρός - πίσω.

Βγήκε για να πάει στο δωμάτιό

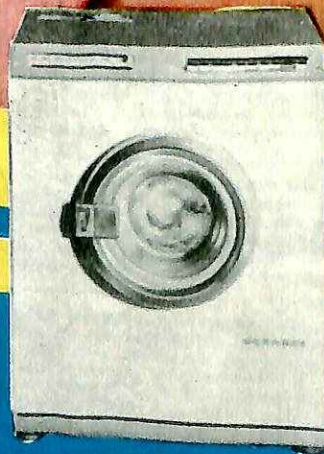
νει να φλυαρήσω, γιά πολύ μαζί
 της κι' έτσι έχασα το τελευταίο
 δραμολόγιο του υπογείου σιδηροδρό-
 μου. Περιπατούσα, χωρίς να σκέπτο-
 μαι τίποτα, όταν, ξαφνικά, δύο α-
 στυνομικοί με συνέλαβαν, με ώδη-
 γησαν στο αστυνομικό τμήμα και
 μου βρήκαν έπάνω μου ένα ρεβόλ-
 βερ. Σ' αυτή την ηλικία είχατε
 όλοι ανήτοχή. Είχα το ρεβόλβερ
 μαζί μου, γιά να κάνω εντύπωση.
 Με έβαλαν

τιμήν ἕνα παράξενον συναρπάζοντα
 ἔχει ζήσει γὰρ τόσο καιρὸν ὅσον
 ἱσχυμένους ἀπὸ τῆν ἀδικίαν. Μὰ τώρα
 ἐν ὅπῃ ἔρχεται πὰρ πικρίαν μέσα
 ὀνάζει μιά χαρά καὶ μιὰ ἀνακούφιση
 ἰσι, ποὺ τὸν ἔκανε εὐτυχισμένον καὶ
 ἐν ἑσπρωξεί να ἀγκαλιάσῃ σφιχτὰ
 κείνην τὴ γλυκείαν, ἐξανθεῖα κοπέλλα.

[illegible]

γι' αυτό διάλεξα
τὸ πλυντήριο

SCHARPF

SCHARPF

Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
Τὸ καλύτερο
ἀπὸ τὰ καλύτερα
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΔΗΜ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 154 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31